

# Marina Română

Revista Forțelor Navale Române

Apare la două luni

36 de pagini

37.000 lei



**FORTELLE NAVALE arborează pavilionul NATO**

**NAVA-SCOALĂ MIRCEA traversează Atlanticul!**

# Ochiul Flotei

**Ochiul Flotei** va fi permanent **atent** la activitatea marinarilor militari și vă va prezenta cele mai semnificative **instantanee** din **Forțele Navale**.



## Serviciu religios

Serviciu religios la bordul navei-școală *Mircea* pe data de 19 aprilie, chiar înainte de plecarea din Portul Constanța.

(foto Valentina Ciucu)

## Trasul la parămă!

Pe puntea lui *Mircea* în timpul marșului de instrucție de anul trecut din Marea Neagră.

(foto Valentina Ciucu)



### **Revista de bord**

Cadetii Forțelor Navale  
de pe *Mircea* la revista de bord  
de pe data de 16 aprilie.

(foto Bogdan Dinu)



### **America, sosim!**

Studenți ai Academiei  
Navale „Mircea cel  
Bătrân“ și elevi ai Școlii  
Militare de Maștri a  
Forțelor Navale „Amiral  
Ion Murgescu“, la  
plecarea navei-școală  
*Mircea*.

(foto Eugen Mihai)



### **Un *Mircea* de ciocolată!**

O replică de ciocolată a N.S. *Mircea*  
executată de maeștrii cofetari a fost  
adusă la bord înainte de plecare.

(foto Valentina Ciucu)



**Publicarea** fotografiilor dumneavoastră în această rubrică este posibilă numai dacă sunt trimise fie pe hârtie foto (de preferat format 15/21, minim 10/15), fie în format electronic (.jpg 300 dpi). Ele trebuie să fie însotite de informații complete care să cuprindă numele tuturor celor identificabili din fotografie, informații despre ceea ce se întâmplă, data și locul unde a fost făcută fotografia, inclusiv numele, gradul și unitatea celui care a realizat fotografia.

**GRUPUL MASS-MEDIA**

**AL FORTELOR NAVALE**

**Redactor-șef:**

Locotenent-comandor

Ion BURGHIŞAN

e-mail: ion.burghisan@fortele-navale.ro

**MARINA ROMÂNĂ**

Revistă fondată în 1990,

editată de Statul Major

al Forțelor Navale

**Secretar de redacție:**

Maior Costel SUSANU

e-mail: costel.susanu@fortele-navale.ro

**Redactori:**

Bogdan DINU

e-mail: bogdan.dinu@fortele-navale.ro

Floare BRÂNZĂ

**Fotoreporter:** Valentina CIUCU

**ADRESA REDACȚIEI:**

Hotelul Militar Constanța

B-dul Mamaia nr. 92

0241 - 619 539 (redactor șef)

0241 - 615 700 int. 172 (redacția)

0241 - 619 539

e-mail: marina\_romana@fortele-navale.ro

Se editează 6 numere pe an,  
cu apariție la două luni.

**NORME DE COLABORARE:**

Cititorii pot trimite pe adresa  
redacției texte și fotografii care se  
încadrează în tematica revistei.

Manuscrisele nu se înapoiază.

Răspunderea juridică pentru  
conținutul articolelor aparține în  
exclusivitate autorilor, conform  
art. 206 CP.

**COPYRIGHT:**

Este autorizată orice reproducere  
cu condiția specificării sursei.

**ISSN: 1222-9423**

B-00324

**Tehnoredactarea și tiparul:**



B-dul I.C. Brătianu nr. 5, Constanța  
Tel: 0241 - 58 21 30, 58 21 19

e-mail: office@cugetliber.ro

**DTP:** Mircea TUDOR

Mariana BĂCIOIU

**Coperta IV:** Festivitatea plecării

N. S. Mircea din

Portul Militar Constanța

(Foto: Bogdan Dinu)



**Coperta I:**

Plecarea N.S. Mircea în  
marșul de instrucție 2004

(Foto: Bogdan Dinu)

# SUMAR



## PAVILION NATO

Forțele Navale arborează  
pavilionul NATO

4



## INTERVIUL REVISTEI

Să fim exigenți cu noi  
însine...

Interviu cu domnul contraamiral  
dr. Gheorghe Marin, șeful Statului  
Major al Forțelor Navale

6

## ȘTIRI DIN FLOTĂ

8

## EVENIMENT

Reîntâlnirea cu Atlanticul  
**Nava-școală *Mircea* în  
primul marș de instrucție  
transatlantic al mileniului 10**



## INSTRUCȚIE

**Școala de aplicație a  
Forțelor Navale**

20



## MONITOR PE DUNĂRE

Amurgul Flotilei Fluviale  
**Trageri și „reträgeri“  
la Sf. Gheorghe**

22



**„Lupii Deltei“ au dispărut** 26

## PORTRET DE NAVĂ

**Navele nu mor niciodată** 28



## MARINA ȘI COMUNITATEA

30

## AZIMUT CULTURAL

31

## FRĂȚIA DE ANCORA

Careul Marinilor  
**„Alexandru Dumbravă“ a  
împlinit trei ani**

32

## m@rin@ online

34





## FORȚELE NAVALE ARBOREAZĂ PAVILIONUL NATO

Maior Costel SUSANU

Prim-ministra guvernului celor șapte state invitate să adere la NATO au depus, pe 29 martie, la Departamentul american al Trezoreriei, instrumentele de ratificare a protoalelor de aderare la Tratatul Atlanticului de Nord. Ceremonia s-a desfășurat în prezența secretarului de stat american și a secretarului general al NATO, Jaap de Hoop Scheffer. Conform Tratatului de la Washington, din punct de vedere juridic, momentul depunerii instrumentelor de ratificare a protoalelor de aderare echivalează cu

Adăugăm, cu mândrie, toate aceste zile în calendarul datelor istorice ale României. Ele reprezintă concretizarea unor eforturi susținute și a unei mobilizări naționale exemplare în care Armata s-a situat din nou la înălțimea încrederii pe care populația î-o acordă în mod constant. Pe parcursul celor zece ani de la lansarea

programului Parteneriat pentru Pace, în 1994, drumul aderării a fost urmat cu tenacitate. Respectarea planurilor anuale de aderare, restrukturarea, reducerea efectivelor, operaționalizarea forțelor și participarea exemplară a militarilor români la misiunile NATO sau ONU în diferite teatre de operații din lume sunt elemente care conturează

aderarea efectivă la Alianță. Astfel, ziua de 29 martie 2004 a fost prima zi în care România și-a exercitat statutul de membru cu drepturi depline al NATO. Parlamentul României a adoptat Legea nr.22 din 1 martie 2004 privind aderarea la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington, la 4 aprilie 1949.

Oficializarea aderării a continuat cu ridicarea drapelelor naționale la sediul politic și administrativ al NATO din Bruxelles (pe 2 aprilie) și la Cartierul General Suprem al puterilor aliate din Europa (SHAPE) de la Casteau, în apropiere de Mons, Belgia (pe 15 aprilie).

dimensiunea și exprimă complexitatea procesului de aderare.

Este meritul întregii populații a României care a ales să facă parte din cea mai puternică structură de securitate colectivă, în măsură să-i garanteze pe viitor dezvoltarea liberă și democratică, al consensului politic pentru aderare, al perseverenței cu



[www.nato.int](http://www.nato.int)

## ARTICOLUL 5

Părțile convin că un atac armat împotriva uneia sau mai multora dintre ele, în Europa sau în America de Nord, va fi considerat un atac împotriva tuturor părților și, în consecință, sunt de acord că, dacă are loc un asemenea atac armat, fiecare dintre ele, în exercitarea dreptului la autoapărare individuală sau colectivă, recunoscut prin art. 51 din Carta Organizației Națiunilor Unite, va sprijini partea sau părțile atacate, prin realizarea imediată, individual și împreună cu celelalte părți, a oricărei acțiuni pe care o consideră necesară, inclusiv folosirea forței armate, în vederea restabilirii și menținerii securității în spațiul Atlanticului de Nord.

Orice astfel de atac armat și toate măsurile adoptate ca urmare a acestuia vor fi imediat aduse la cunoștință Consiliului de Securitate. Aceste măsuri vor începta după adoptarea de către Consiliul de Securitate a măsurilor necesare pentru restabilirea și menținerea păcii și securității internaționale.



care Armata noastră devine compatibilă cu Alianța și este prezentă la cele mai importante misiuni ale acesteia, al celor doi eroi căzuți în Afganistan în misiune și chiar al mililor de militari disponibilizați care, în căutarea unui nou rost în viață, se trezesc uneori, din instinct, tot la porțile

unităților pe care le-au părăsit.

Forțele Navale arborează astăzi pavilionul NATO și vor avea posibilitatea să contribuie în mod direct la îndeplinirea obligațiilor ce revin României în cadrul Alianței. Marinarii militari s-au implicat activ în procesul de aderare, încă de la lansarea programului Parteneriat pentru

Pace. Navele și echipajele românești au fost prezente la cele mai importante aplicații și exerciții multinaționale, acumulând și împărtășind experiență. La sfârșitul acestui an Forțele Navale vor fi prima categorie de forțe complet profesionalizată din Armata României. Intrarea în dotare a celor două fregate Tip 22, creșterea nivelului de interoperabilitate operațională și tehnică, în special pentru fregate, nave dragoare și scafandri de luptă, interconectarea

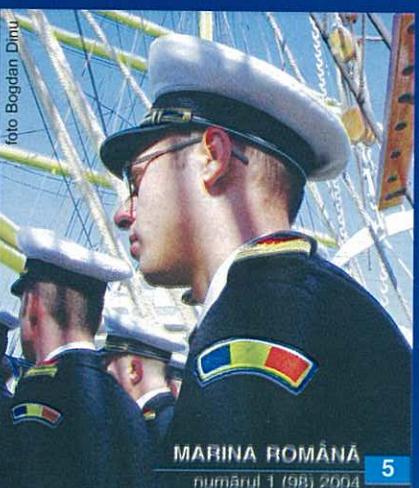
Comandamentului Operațional Naval cu Comandamentul Naval Aliat din Europa de Sud (NAVSOUTH) precum și continuarea planurilor de realizare a Forței-Obiectiv 2007 sunt elemente în măsură să consolideze rolul Forțelor Navale în dezvoltarea poziției României ca factor de stabilitate și securitate în regiunea Mării Negre.



## ȚĂRILE MEMBRE NATO

(anul aderării)

Belgia (1949)	
Bulgaria (2004)	
Canada (1949)	
Cehia (1999)	
Danemarca (1949)	
Estonia (2004)	
Franța (1949)	
Germania (1955)	
Grecia (1952)	
Islanda (1949)	
Italia (1949)	
Letonia (2004)	
Lituania (2004)	
Luxemburg (1949)	
Marea Britanie (1949)	
Norvegia (1949)	
Olanda (1949)	
Polonia (1999)	
Portugalia (1949)	
România (2004)	
Slovacia (2004)	
Slovenia (2004)	
Spania (1982)	
S.U.A. (1949)	
Turcia (1952)	
Ungaria (1999)	



## „SĂ FIM EXIGENȚI CU NOI ÎNȘINE...“

**Interviu cu domnul contraamiral dr. Gheorghe Marin,  
șeful Statului Major al Forțelor Navale**

- Experiența funcției anterioare vă oferă o altă imagine asupra Forțelor Navale decât cea percepță din interior?

- În perioada în care am îndeplinit funcția de director al Statului Major General, am avut oportunitatea de a percepe lucrurile dintr-o nouă perspectivă. Deși nu am lucrat mult în SMG, complexitatea problemelor care trebuiau soluționate la acest nivel mi-au oferit posibilitatea de a analiza și încadra lucrurile în contextul și la dimensiunea acestei structuri. În acest moment pot afirma că am reușit să identific mai clar locul și rolul Forțelor Navale în cadrul sistemului militar.

Sunt convins că experiența dobândită îmi va fi utilă pentru îndeplinirea obiectivelor și misiunilor principale din acest an: de a fi prima categorie de forțe complet profesionalizată și de preluare și aducere în țară a fregatei *Regele Ferdinand*.

Îmi doresc ca prin activitatea echipei pe care o conduc să recâștigăm poziția Forțelor Navale în cadrul Armatei României, să demonstrează necesitatea Forțelor Navale pentru o țară cu ieșire la mare și să ne dovedim utilitatea în cadrul Alianței Nord-Atlantice.

- Care vor fi obiectivele prioritare de acțiune pentru Forțele Navale în perioada imediat următoare și în perspectivă?

- Forțele Navale vor contribui, ca și până acum, la îndeplinirea obligațiilor ce revin țării noastre conform statutului de membru al Alianței. Aceasta presupune aducerea navelor și a personalului la nivelul cerut de participarea la asemenea misiuni. Pentru a contribui la grupările de forțe aliate, avem în vedere standardele NATO pentru fregate, nave dragoare și scafandri de luptă. Avem, de

asemenea, în atenție realizarea practică a interconectării Comandamentului Operațional Naval cu Comandamentul Naval din Europa de Sud – NAVSOUTH.

Statutul de membru al NATO va impune dezvoltarea poziției noastre de factor de stabilitate în regiune, de element activ în dezvoltarea relațiilor de încredere și securitate în regiunea Mării Negre. Vom dezvolta, în continuare, relații de colaborare cu Forțele Navale ale țărilor riverane în beneficiul tuturor celor implicați în acest proces.

Pornind de la toate aceste considerente, în această etapă Forțele Navale își vor concentra eforturile în vederea realizării următoarelor obiective:

- continuarea procesului de reformă în Forțele Navale, implementarea planurilor de realizare a Forței - Obiectiv 2007, crearea și menținerea unei structuri de forțe capabilă să susțină și să apere interesele maritime ale națiunii;
- preluarea fregatelor Tip 22 de la marina engleză, ceea ce necesită pregătirea echipajelor prin cursuri în țară și în străinătate, acceptanța navelor, testarea pe mare, instruirea inițială, aducerea lor în țară, elaborarea și ducerea la îndeplinire a planurilor de operaționalizare, adaptarea procedurilor utilizate în Marina Regală engleză în managementul operării acestui tip de navă;
- profesionalizarea completă a unităților, înlocuirea militarii în termen cu militari angajați pe bază de contract, astfel încât, la sfârșitul anului 2004, Forțele Navale să fie prima categorie de forțe a Armatei României complet încadrată cu militari profesioniști;
- realizarea legăturilor cu comandanțele și structurile navale ale Alianței Nord-Atlantice în vederea integrării cât mai rapide a Forțelor Navale în acestea;
- creșterea gradului de interoperabilitate operațională și



Contraamiralul Gheorghe Marin s-a născut pe data de 1 ianuarie 1952, în localitatea Negru Vodă din județul Constanța. Si-a început cariera militară în 1974, când a absolvit Facultatea de Navigație din cadrul Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân“. A absolvit, de asemenea, Academia de Înalte Studii Militare (1980), Academia de Studii Economice (1987), Colegiul „George C. Marshall“ (Germania) și Colegiul Național de Apărare (București, 2000). În anul 2003 a urmat cursul pentru generali și amirali din cadrul Colegiului NATO de la Roma (Italia).

Între anii 1974 și 1999 a îndeplinit funcții de comandă și stat major în unități ale Forțelor Navale, iar în perioada 1999-2003 a fost comandanțul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“. Din luna octombrie 2003 a îndeplinit funcția de Director al Statului Major General. Din anul 1993 deține titlul de doctor în științe militare.

Este căsătorit și are o fiică în vîrstă de 25 de ani.

tehnică a navelor de luptă, proces menit să accelereze integrarea acestora în grupările navale multinaționale, care presupune atât continuarea procesului de modernizare a navelor, echipamentelor și tehnicii, dar și participarea la exercițiile multinaționale aliate și evaluarea unităților navale proprii de către specialiști ai NATO; • accelerarea procesului de adaptare la standardele de pregătire a Forțelor Navale ale statelor membre ale Alianței; • creșterea cooperării cu Forțele Navale ale statelor din regiunea Mării Negre, partenerie și membre NATO, prin relații bilaterale, în vederea realizării unui climat de securitate și înțelegere, în principal prin activitățile în cadrul Grupului Naval de Cooperare BLACKSEAFOR, CSBMs, prin

participarea la activități și exerciții navale comune; • demararea Programului privind sistemul integrat de supraveghere navală de la litoral (SCOMAR), în cooperare cu structuri ale Ministerului Administrației și Internelor și Ministerul Transporturilor; • revitalizarea navei de transport "Albatros", în vederea menținerii acesteia ca mijloc esențial național pentru transportul de echipamente militare grele, în sprijinul unităților românești dislocate în alte teatre de acțiuni.

**- Vor exista modificări semnificative (față de ceea ce a existat și s-a întâmplat până în prezent) în ceea ce privește structura Forțelor Navale și acțiunile acestora?**

- Va continua procesul de restructurare și profesionalizare a Forțelor Navale astfel încât, la sfârșitul acestui an, să ne îndeplinim obiectivul stabilit și anume acela de a fi prima categorie de forțe complet profesionalizată. Pentru viitor, structura marinei va fi cea stabilită prin programul „Forță Obiectiv 2007”.

**- Care sunt cuvintele de ordine care vă vor caracteriza acțiunile ca șef al SMFN?**

- Personal, îmi doresc să îmbunătățim calitatea muncii prestate. Deschiderea spre o tehnologie modernă, înzestrarea cu nave și echipamente performante va crea condiții de muncă mai bune și posibilitatea de a profesa meseria în domeniul naval cu rezultate similare celor obținute de către echipajele țărilor membre ale Alianței Nord



Atlantice.

În același timp, sunt convins că statutul de membru NATO nu este privit ca un premiu pentru eforturile de până acum, ci semnifică angajarea într-un sistem în care intensitatea muncii crește, iar pretențiile privind calitatea activității sporesc semnificativ.

Prima și cea mai importantă dintre „direcțiile de acțiune” trebuie să o reprezinte promptitudinea cu care ne îndeplinim sarcinile care ne revin zilnic. Aceasta trebuie să fie „lumina călăuzitoare” spre care să ne îndreptăm. În calitate de membri ai Alianței trebuie să ne achităm cu profesionalism și responsabilitate de obligațiile care ne revin. Realizarea acestui obiectiv este posibilă doar prin implicarea activă a fiecărui dintre noi, de la amiral până la salariat civil, pentru atingerea standardelor impuse de statutul de categorie de forțe a unei țări membre NATO.

În permanență, trebuie să fim exigenți cu noi însine și să ne ferim de dulcea ispăță a autosufițienței. Să nu uităm niciodată că progresul depinde de efortul personal al fiecărui dintre noi. Indiferent de grad și vîrstă, suntem obligați să ne perfecționăm permanent. Să nu lăsăm să treacă o zi fără să fi învățat ceva. Studiul constant menține mintea trează și stimulează creația.

Mobilitatea în gândire și capacitatea de adaptare continuă la provocările și exigențele zilnice sunt trăsături care trebuie să caracterizeze fiecare militar al Forțelor Navale.

Joi, 8 aprilie, în prezența domnului Ioan Mircea Pașcu, ministrul Apărării Naționale, și a șefului Statului Major General, general dr. Mihail Popescu, la Statul Major al Forțelor Navale s-a desfășurat ceremonialul militar prilejuit de instalarea în funcție a contraamiralului prof.univ.dr. Gheorghe Marin.

**- Ce doriti să le transmiteti marinariilor militari prin intermediul revistei *Marina Română*?**

- Doresc să le reamintesc tuturor celor care lucrează în Forțele Navale faptul că fiecare dintre ei reprezintă un vector de imagine al instituției. Modul în care ne facem datoria, ne implicăm în soluționarea problemelor Statului Major al Forțelor Navale și structurilor subordonate, reprezintă cartea de vizită a fiecărui.

Integrarea României în NATO și evoluția situației geopolitice internaționale conferă Forțelor Navale un rol important în viitor. În acest context, prin eforturile conjugate ale tuturor, vom contribui la confirmarea încrederii care ne-a fost acordată o dată cu admiterea României în Alianța Nord-Atlantică.

În final, iată cum îmi doresc să poată fi caracterizat un militar din Forțele Navale, indiferent de grad și poziția pe care o ocupă în ierarhie: un om responsabil, implicat în soluționarea problemelor zilnice, disciplinat, cu o înaltă ținută morală, pe chipul căruia să putem citi, la sfârșitul fiecărei zile, satisfacția lucrului bine făcut.

**Locotenent-comandor  
Ion BURGHIŞAN**



Prin Decretul Președintelui României nr. 133 din 15 martie, viceamiralul **Corneliu Rudencu**, șeful Statului Major al Forțelor Navale, a fost avansat la gradul de amiral, începând cu data de 31 martie 2004, concomitent fiind trecut în rezervă, ca urmare a propriei solicitări.

Cu ocazia ceremonialului de predare a funcției, desfășurat pe 8 aprilie, conducerea Ministerului Apărării Naționale a mulțumit amiralului **Corneliu Rudencu** pentru întreaga activitate desfășurată în slujba Armatei și Marinei, timp de peste patru decenii.



**Ioan Mircea Pașcu**, ministrul apărării naționale: „Vreau să-l asigur pe domnul amiral că îi onorăm pe cei care au servit Armata Română până la sfârșitul carierei. Veți fi alături de noi în continuare!”

General dr. **Mihail Popescu**, șeful Statului Major General: „Îi mulțumesc domnului amiral pentru o carieră deosebită în Marină, încheiată în fruntea acestei categorii de forțe. Îi doresc multă sănătate, fericire și succes în activitatea viitoare.”

## Numiri în funcție

► Începând cu data de 1 aprilie, contraamiralul de flotilă dr. **Eugen Laurian** a fost numit, prin ordinul ministrului apărării naționale, în funcția de director adjunct al Statului Major General.



► Contraamiralul de flotilă **Ioan Costi** a fost numit, prin ordinul ministrului apărării naționale, în funcția de locțiitor al șefului Statului Major al Forțelor Navale, începând cu data de 1 aprilie.



► Începând cu data de 15 decembrie 2003 contraamiralul de flotilă **Petrică Stoica** a fost numit în funcția de locțiitor al comandanțului Comandanțamentului Operațional Naval.



► Prin ordinul ministrului apărării naționale, comandorul **Dan Leahu** a fost eliberat din funcția de șef de stat major la Comandanțamentul Operațional Naval și a fost numit, începând cu 1 februarie, în funcția de comandant al Bazei 1 Maritime.

# Stiri din flotă

▼ În perioada 2-6 aprilie portul Constanța a fost vizitat de o grupare de nave aparținând Forțelor Navale ale Turciei, formată din fregata *Barbaros* și navele de patrulare *Poyraz* și *Vulkan*. Programul vizitei a inclus primiri oficiale la Comandamentul Operațional Naval și la oficialitățile locale din municipiul Constanța. Forțele Navale Române au desfășurat mai multe

exerciții în comun cu navele turcești, atât la cheu, în portul militar, cât și pe mare, unde au evoluat fregatele *Mărășești* și *Barbaros*. Este prima vizită a unor nave aparținând unei țări membre NATO după primirea României în Alianță ca membru cu drepturi depline. Fregata *Barbaros* face parte din clasa *Meko 2000* și a mai vizitat portul Constanța în urmă cu patru ani. (B.D.)



▼ În perioada 30 aprilie - 3 mai nava *USCGC Tampa* a efectuat o vizită în portul Constanța. *USCGC Tampa* aparține Garzii de Coastă a Statelor Unite și este prima navă militară americană care sosetează în România după accederea României în Alianță. Vizita a fost precedată de exerciții în comun efectuate cu corveta *Viceamiral Eugeniu Roșca* (263) din Forțele Navale Române, în apele teritoriale ale Mării Negre, în data de 29

aprilie. Activitățile în comun au continuat și pe timpul staționării în portul militar Constanța. *USCGC Tampa* are o lungime de 82 de metri, o lățime de 12 metri și are în dotare un elicopter (HH 65) specializat în intervenții pe mare. Are în dotare un tun calibrul 76 mm și 2 mitraliere calibrul 12,7 mm. Echipajul este format din 14 ofițeri și 94 marinari. Comandantul navei este căpitan-comandorul Charles E. Mathieu. (B.D.)



Corveta Am. Petre Bărbuneanu (260) este prima navă românească ce a participat în acest an la un exercițiu multinațional. BLACKSEAPARTNERSHIP este un exercițiu tradițional în Marea Neagră, un exercițiu național turcesc cu participare internațională desfășurat în spiritul NATO-PfP. Alături de navele militare, elicopterele și submarinele turcești au mai participat la această misiune corvettele *Bodri* (aparținând Bulgariei) și *Lutsk* (sub pavilion ucrainean), precum și nava de patrulare georgiană *Kutaisi*. Comandantul marșului, căpitan-comandor **Alexandru Naghel**, șef de stat major al Divizionului de Nave de Patrulare, a fost prezent în calitate de observator la bordul fregatei turcești *Yavuz* – nava comandant a grupării. Ceilalți 108 reprezentanți ai țării noastre, aflați sub comanda căpitan-comandorului **Sorin Coadă** au fost intens solicitați pe timpul misiunilor de căutare de submarine,



supraveghere aero-navală, impunere a embargoului, comunicații și convoiere. Cea mai spectaculoasă secvență a exercițiilor pe mare a fost cu siguranță cea care a cuprins tragerile reale de artillerie (la care corveta Am. Petre Bărbuneanu a folosit instalațiile de 76 mm). În paralel cu BLACKSEAPARTNERSHIP, Forțele Navale ale Turciei au mai susținut un amplu exercițiu naval în Marea Neagră. Este vorba despre SEA STAR, în cadrul căruia cele trei nave aflate sub semnul semilunei au fost oaspeți ai Forțelor Navale Române în perioada 3-6 aprilie. Pe data de 7 aprilie, în ultima zi de misiuni efective, navele participante la BLACKSEAPARTNERSHIP și la SEA STAR au desfășurat acțiuni comune, fiind prima dată când o navă românească participă la o astfel de joncțiune între aplicații. (I.B.)

# Eveniment



Foto Bogdan Drău





**Reîntâlnirea cu Atlanticul**

# **NAVA-ȘCOALĂ MIRCEA ÎN PRIMUL MARŞ DE INSTRUCȚIE TRANSATLANTIC AL MILENIULUI**

Bogdan DINU

La aproape trei decenii de la prima traversare a Oceanului Atlantic, *Mircea* a plecat într-un nou marş de instrucție care îl va purta din Marea Neagră până pe coasta de est a Statelor Unite și Canadei. Timp de 160 de zile, cei 190 de membri ai echipajului vor parcurge 15.000 de mile marine și vor reprezenta Forțele Navale și România în cele 13 porturi unde urmează să acosteze.



## *„Numai navele cu pânze pot forma marinari adevărați“.*

Cuvintele amiralului Eustatiu Sebastian rezumă un adevăr și o idee de la care Marina Română nu s-a abătut niciodată. Velierul școală al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“ reprezintă fericita materializare, în prezent, a acestui adevăr. Pe data de 19 aprilie *Mircea* a părăsit portul Constanța și a pornit

într-un marș de instrucție, de reprezentare a Forțelor Navale și a României în care, pentru a doua oară în cei 65 de ani de serviciu, va traversa Oceanul Atlantic. În același timp, *Mircea* va fi un veritabil ambasador al țării noastre în toate porturile unde va ancora. Parcă pentru a confirma acest lucru, pentru prima oară în istoria navei, șeful statului a participat la ceremonia de plecare din portul militar Constanța. **Ion Iliescu**, președintele României, însotit de

Navale, a vizitat nava chiar înainte de plecare și a urat echipajului vânt prielnic în pânze, exprimându-și încrederea că vor reprezenta cu cinste țara. Dorință exprimată clar și de comandantul marșului, contraamiralul de flotilă **Petrică**

**Stoica:** „Plecăm cu dorința de a ne reprezenta cât mai bine țara peste hotare. Este o misiune deosebită, încredințată echipajului *Mircea* de către Ministerul Apărării Naționale și Statul Major al Forțelor Navale, și ambele componente ale acestei



**Ioan Talpeș**, ministrul de stat pentru coordonarea problemelor de apărare națională, integrare europeană și justiție, **Ioan Mircea Pașcu**, ministrul Apărării Naționale, generalul dr. **Mihail Popescu**, șeful SMG și contraamiralul dr. **Gheorghe Marin**, șeful Statului Major al Forțelor

misiuni, de instrucție și de reprezentare, sunt la fel de importante. Echipajul s-a pregătit, va continua să se pregătească și pe timpul marșului spre Statele Unite ale Americii și suntem convinși că ne vom reprezenta cu cinste țara.“

## Tall Ships Challenge

Invitațiile primite încă din cursul anului 2002 din partea senatorului Edward Kennedy au făcut posibilă inițierea acestui marș de instrucție în cadrul căruia *Mircea* va participa, în perioada 16 iunie-8 august, la

(pentru mai multe detalii și programul manifestărilor se poate accesa și site-ul <http://tallships.sailtraining.org>). „Initial – ne-a precizat comandorul **Aurel Popa**, comandantul (împuñnicit) al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“ - invitațiile au vizat doar două din porturile de pe coasta de est a Statelor Unite. Ulterior,



Comandantul marșului,  
contraamiral de flotilă **Petrică Stoica**



competiția nautică Tall Ships Challenge care se va desfășura pe coasta de est a Statelor Unite și Canadei. Tall Ships Challenge 2004 este o competiție nautică care constă dintr-o serie de regate, croaziere și festivaluri în porturi, organizată anual de American Sail Training Association împreună cu porturile gazdă din Statele Unite și Canada (în anul 2005 se va desfășura pe coasta Pacificului). În timpul acestor manifestări nautice *Mircea* se va întâlni cu alte nave-școală sau veliere cunoscute, printre care se numără *Eagle*, navă-soră cu *Mircea*, aparținând Gărzii de Coastă americane, *Sagres*, tot navă-soră cu *Mircea* aparținând Portugaliei, *Pogoria*, *Iskra* din Polonia sau *Gloria*

invitațiile primite au cuprins aproape întreaga gamă de manifestări nautice care se vor desfășura pe coasta de est a Statelor Unite și Canadei.“

### Un itinerar complex

Itinerariul marșului este unul deosebit de complex. *Mircea* a părăsit Constanța pe data de 19 aprilie și va atinge următoarele porturi: Cagliari (Sardinia, Italia, între 30 aprilie - 2 mai), Las Palmas (Insula Gran Canaria, Spania, între 12-15 mai), Hamilton (Insulele Bermude, 8-11 iunie), Charleston (SUA, 17-20 iunie), Baltimore (SUA, 30 iunie - 4 iulie), Providence (SUA, 15 - 21 iulie), New

London (SUA, 22 - 25 iulie), Halifax (Canada, 29 iulie - 3 august), Arichat (Canada, 4 - 6 august), Sydney (Canada, 8 - 12 august), Brest (Franța, 29 august - 1 septembrie), Cadiz (Spania, 8 - 10 septembrie), La Valetta (Malta, 17 - 19 septembrie). Nava este așteptată să se întoarcă la Constanța pe data de 26 septembrie.

În date statistice actualul marș de instrucție poate fi rezumat astfel: 117 de zile de marș pe mare, 43 de zile de staționare în porturi, 160 de zile durată totală a marșului și 14.847 de mile marine ce urmează a fi parcuse. Față de marșul de instrucție din anul 1976, la prima traversare a Atlanticului și la care *Mircea* încă se mai raportează, cel de anul acesta este mai scurt cu 20 de zile și cu aproximativ 4.500 de mile marine.



Foto Bogdan Dinu

## Marș de instrucție și examene la bord

Cei 71 de studenți de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și 31 de elevi de la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” ambarcați la bordul navei-școală își vor continua pregătirea teoretică și practică pe toată durata marșului de instrucție. Inclusiv susținerea examenelor de sfârșit de an cu cei cinci profesori de la Academia Navală și doi de la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale, prezenti și ei la bord. „Se vor desfășura două categorii de activități. În primul rând vom parcurge disciplinele din cel de-al doilea semestrul de studii. În acest sens, încă de la începutul anului universitar am modificat planurile de învățământ astfel încât am lăsat pentru semestrul doi disciplinele care se pretează a fi studiate la bord și care au un pronunțat caracter practic aplicativ. Cea de-a doua categorie de activități sunt cele legate de formarea deprinderilor practice, iar Mircea oferă cele mai bune condiții pentru formarea acestora pe timpul marșului. Cursurile vor fi finalizate cu

examene – așa cum a fost și acum 28 de ani – la bordul navei” ne-a declarat comandorul **Alexandru Dragalina**, locuitorul comandanțului marșului și șeful practicii.

Experiența navigației și instruirii la bordul unei nave cu vele nu va putea fi trăită și de studentele de la Academia Navală și elevile de la Școala de Maiștri. Chiar dacă pare greu de crezut, la bordul velierului școală, ca de altfel la cvasitotalitatea actualelor nave din Forțele Navale, nu există condiții necesare pentru cazarea și instruirea fetelor. „Este un aspect pe care noi îl regretăm. În timpul reparațiilor de garanție ale lui Mircea, care s-au desfășurat în acest an, noi am încercat să rezolvăm problema separării



actuală, sunt 190 de oameni în echipaj, iar spațiile de cazare și condițiile care trebuie asigurate, nu permit participarea fetelor la acest marș de instrucție” ne-a spus comandorul **Aurel Popa**.

## Întâlnirea cu Atlanticul

Pentru foarte mulți dintre membrii echipajului, dar mai ales pentru studenți și elevi de la bord, acest marș de instrucție va fi o experiență unică. Ea va fi, în egală măsură, și o provocare pentru fiecare dintre ei. Și nu este chiar o glumă dacă ne gândim că doar traversarea Atlanticului între Las Palmas și Hamilton va dura 24 de zile și va însuma aproximativ 3.500 mile marine. Alături de studenți și elevi români, pe timpul participării la regata Tall Ships Challenge de pe coasta de est a Statelor Unite și Canadei, la bord vor fi ambarcați și trei cadeți turci. Deși cererile nu au lipsit, durata mare a marșului și suprapunerea acestuia cu sfârșitul și începutul anului de învățământ au făcut ca cei trei cadeți turci să fie singurii studenți străini prezenți la bord (și aceștia pe o durată limitată de timp).

Aflată la a doua tinerețe după îndelungatele reparații din șantierul naval de la Brăila, *Mircea* este gata să facă față cu succes oricăror situații care pot apărea pe mare. Nava arată impecabil, iar echipajul, chiar dacă poate nu are experiența celor de acum 28 de ani, este plin de entuziasm și dorință de afirmare. Dar, aşa cum menționa comandorul **Dinu Pamparău**, comandanțul navei, referindu-se la militarii angajați pe bază de contract (cei care au înlocuit militarii în termen de altădată, angajați relativ recent) și cadre „...dacă vor deveni buni marinari, în accepțiunea reală a termenului de marină, o vom vedea peste șase luni, atunci când ne vom întoarce.”



## După aproape trei decenii

În echipaj se află însă și doi bătrâni lupi de mare, singurii veterani ai marșului de acum 28 de ani, care vor repeta, la distanță de trei decenii, prima traversare a Atlanticului. Prin experiența acumulată timp de o viață în Forțele Navale, din care o mare parte la bordul navei-școală *Mircea*, ei vor fi extrem de utili echipajului. Este vorba de comandorul (r)

să nu se sperie de situațiile care pot apărea pe mare, pentru că, acționând împreună, în echipă, ele pot fi rezolvate. La bord vom deveni o adevărată familie.“

Îată că după ani lungi de așteptare, după un marș „cuminte“ făcut anul trecut la Istanbul, *Mircea* este gata din nou să înfrunte valurile Oceanului Atlantic. Si chiar dacă nava a părăsit portul Constanța fără vele, acestea urmând să fie învergăte abia undeva în Marea Mediterană, noi i-am urat deja „Vânt bun în vele!“.



Comandorul (r) Pavel Suciu

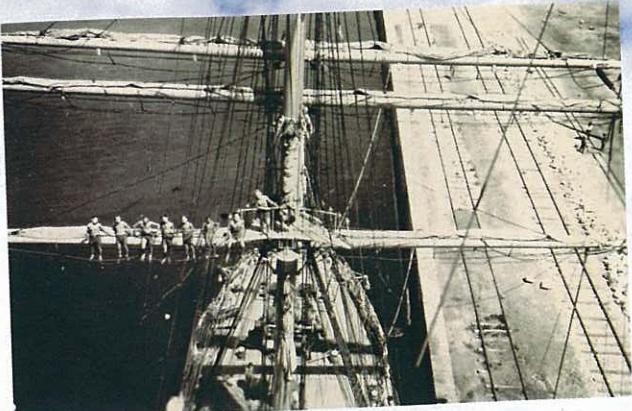


**Pavel Suciu**, profesor la Academia Navală (în 1976 era comandanțul UL 1, adică ofițerul cu navigația, ulterior profesor de navigație la Academia Navală) și maistrul militar principal (r) **Vasile Munteanu** (în 1976 era șef manevră vele prova). „*Sunt deosebit de onorat - ne-a spus comandorul (r) Pavel Suciu – că am fost solicitat, în primul rând de comandanțul navei, să participe la acest marș de instrucție. Consider că este încununarea unei cariere de peste trei decenii în slujba Marinei Române.*“ Pentru M.M.p.(r) **Vasile Munteanu** experiența și tinerețea pot face echipă bună: „*La voiajul de acum aproape trei decenii noi aveam experiența unor marșuri anterioare, inclusiv în Oceanul Atlantic. Pentru studenți și elevi, dar și pentru tinerii din echipaj, important este*



foto Bogdan Dinu

*„Vechii gabieri ai lui Mircea și Careul Marinilor urează tinerilor frați de ancoră o călătorie împlinită de succese!“*



### Marsul din 2004 în cifre

19 aprilie – 26 septembrie. Itinerariul marșului, care va include și participarea la competiția nautică Tall Ships Challenge 04, este următorul: Constanța – Cagliari – Las Palmas (Insulele Canare) – Hamilton (Insulele Bermude) – Charleston – Baltimore – Providence – New London (toate din Statele Unite ale Americii) – Halifax – Arichat – Sydney (toate din Canada) – Brest (Franța) – Cadiz (Spania) – La Valetta (Malta) – Constanța. Durata totală a marșului este de 160 de zile, din care 117 zile de marș pe mare și 43 de zile

Marsul de instrucție se desfășoară în perioada

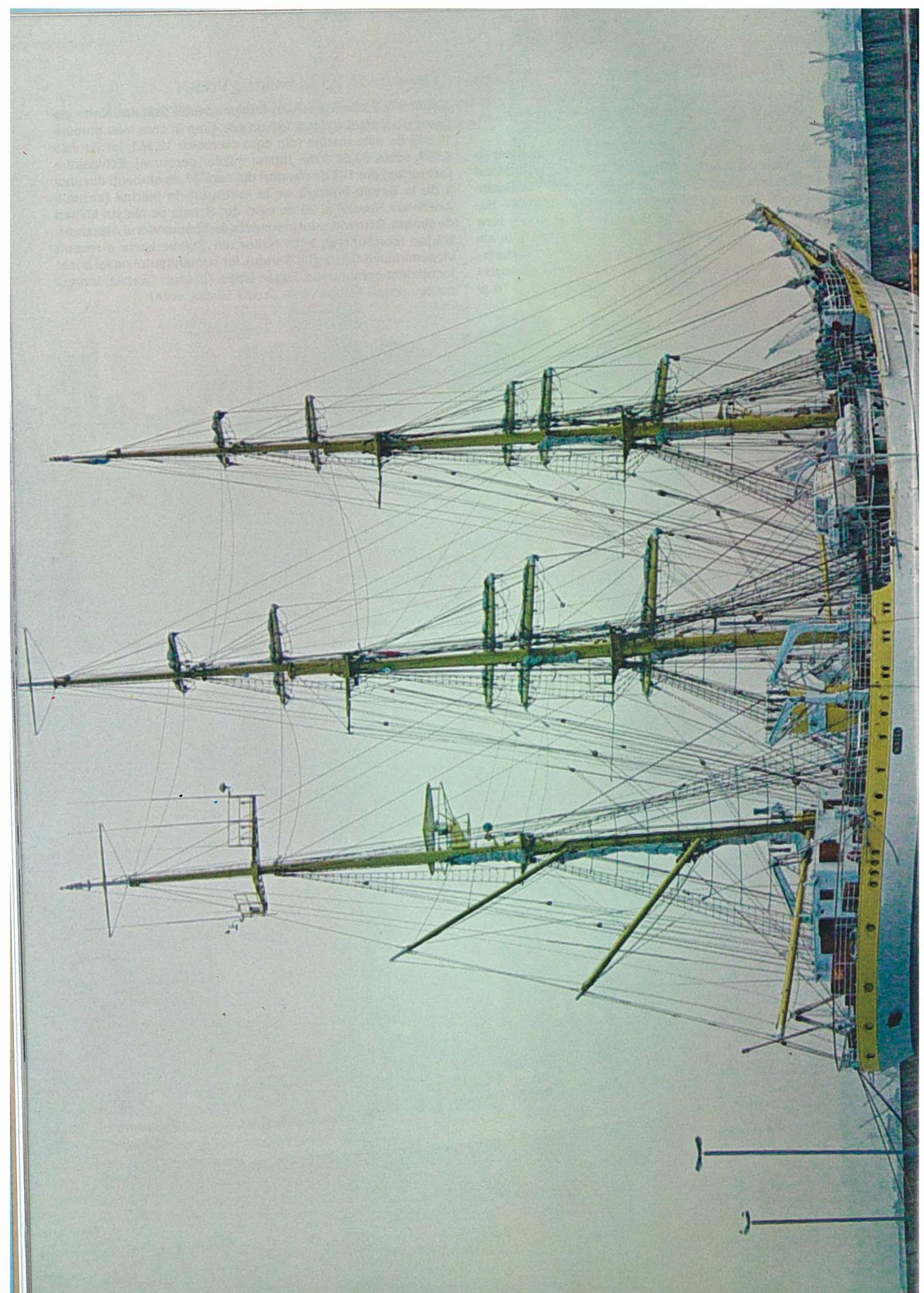
de staționare în porturi. Urmează să fie parcuse aproximativ 14.847 de mile marine. Echipajul este format din 190 de membri, din care 71 de studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“ și 31 de elevi de la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu“. Pe timpul participării la regatele Tall Ships Challenge vor fi ambarcați la bord și trei cadeți turci. Comandantul marșului este contraamiralul de flotilă Petrică Stoica, locțiitor și șef al practicii este comandorul Alexandru Dragalina, iar șef de stat major este comandorul Corneliu Bocai. Nava este comandanță de comandorul Dinu Pamparău.

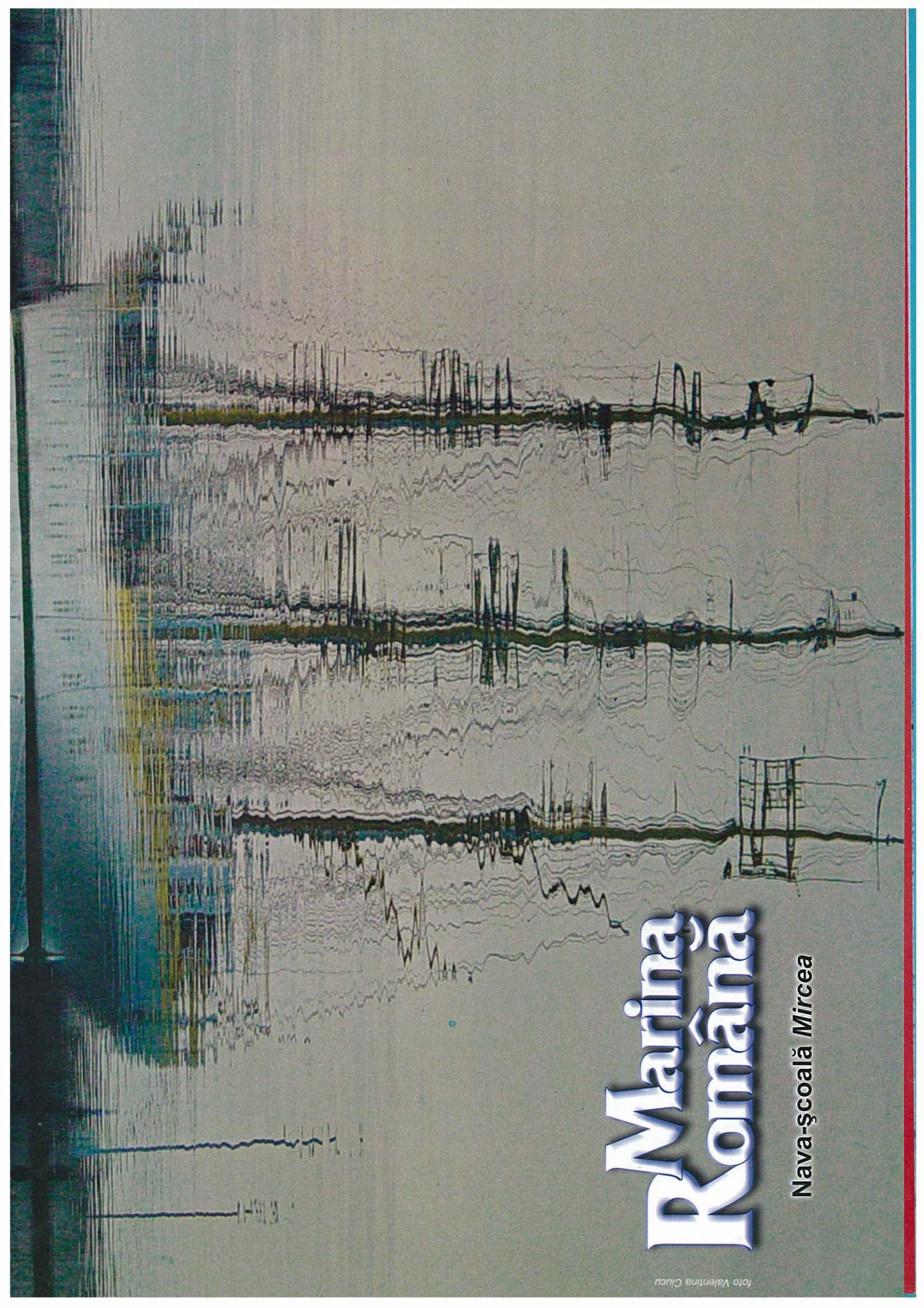
## 1976 - Prima traversare a Atlanticului

În urmă cu 28 de ani nava-școală *Mircea* a efectuat un marș de instrucție și vizite oficiale, între 4 martie – 30 august, cu următorul itinerar: Constanța – Las Palmas (Insulele Canare) – La Guaira (Venezuela) – Cartagena (Columbia) – Vera Cruz (Mexic) – Havana (Cuba) – Hamilton (Insulele Bermude) – Newport – New York – Baltimore – Philadelphia (toate din Statele Unite ale Americii) – Lisabona (Portugalia) – Alger (Algeria) – Constanța. Cu această ocazie s-a răspuns la invitația de participare la regata a III-a, Bermuda – Newport, din cadrul Operation Sail 76 și

sărbătorirea bicentenarului independenței Statelor Unite ale Americii. Marșul a durat 180 de zile, timp în care s-au parcurs 19.549 de mile marine (din care cu motor 12.963, iar cu vele 6.586, adică 33,68% din totalul milelor parcurse). Echipajul a fost format din 187 de membri din care 87 de studenți din anul II de la Secția Militară de la Institutul de Marină (actuala Academie Navală) și 20 de elevi din Școala de Maștri Militari de Marină. Comandantul marșului a fost comandorul Alexandru Hârjan (conducerea activităților din Statele Unite a revenit viceamiralului Gheorghe Sandu), iar comandanțul navei a fost locotenent-comandorul Eugen Ispas. (Valentin Ciorbea, *Istoricul navelor școală Mircea. Nava Școală Mircea, vol.II*)







# RM Marină Română

Nava-școală Mircea

# Instrucție

Învățământ modern, instrucție eficientă

## ȘCOALA DE APLICAȚIE A FORȚELOR NAVALE

**Maior Costel SUSANU**

Printre obiectivele de reformă urmărite în procesul de restructurare a armatei, eficientizarea învățământului militar are o importanță specială. Nivelul de pregătire și calitățile profesionale ale personalului influențează în mod decisiv transpunerea în practică a tuturor programelor de modernizare aflate în derulare și au efect direct asupra modului de îndeplinire a misiunilor diferitelor structuri militare.

Înființarea școlilor de aplicație la nivelul celor trei categorii de forțe ale armatei – terestre, aeriene și navale – reprezintă un pas important în direcția așezării etapelor de pregătire a personalului militar într-o succesiune firească, în măsură să asigure un flux continuu și eficient de instruire.

Școala de Aplicație s-a înființat prin reorganizarea fostei Facultăți de Comandă și Stat Major, care a funcționat în cadrul Academiei Navale Mircea cel Bătrân până la 31 august 2003. Comandorul **Valentin Botezatu** a fost decanul acestei facultăți în ultimii trei ani și, din septembrie 2003, a fost numit la comanda Școlii de Aplicație: „Este un lucru benefic faptul că ne desfășurăm activitatea în cadrul Academiei Navale. Pe lângă



*avantajele logistice evidente, cele două instituții colaborează foarte bine pentru asigurarea necesarului de cadre competente în vederea încadrării funcțiilor la bordul navelor militare sau în unitățile de uscat ale Forțelor Navale“.*

Misiunea principală a Școlii de Aplicație este menținerea la un nivel ridicat a procesului de specializare și perfecționare a personalului din unitățile de nave și cele de uscat ale Forțelor Navale. Acest proces trebuie pus în concordanță cu noile structuri organizatorice, cu noile principii și cerințe care urmăresc în mod deosebit atingerea performanțelor și standardelor determinante de integrarea în NATO.

Alături de perfecționarea pregătirii ofițerilor, maistrilor militari sau a gradaților profesioniști se urmăresc, de asemenea, obiective de cercetare științific-aplicativă prin elaborarea regulamentelor,

instrucțiunilor și manualelor de specialitate în domeniul naval, se întocmesc standardele militare operaționale necesare desfășurării instrucției în Forțele Navale, astfel încât personalul să poată aciona în structuri navale multinaționale, prin adaptarea și implementarea regulilor și procedurilor specifice din forțele navale ale NATO. Formarea maistrilor militari de stat major și a ofițerilor de rezervă care vor încadra diferite funcții în unitățile Forțelor Navale în situații speciale se află, de asemenea, printre obiectivele Școlii de Aplicație.

O dată cu apariția și aplicarea Ghidului carierei militare, se poate vorbi de o mai mare coerentă în desfășurarea și gestionarea diferitelor cursuri de perfecționare. Programele de învățământ au fost în mod riguros adaptate, iar selecția și admiterea pentru aceste





cursuri se desfășoară conform unor criterii clare, astfel încât în nici un caz nu vor mai fi întâlnite situații în care erau trimiși la cursuri cei care se plătiseau prin unități. Comandor **Marian Bardan**, locuitorul comandanțului: „*Desfășurăm cursuri de carieră, necesare pentru numirea în funcții superioare sau avansarea în gradul următor și cursuri de nivel pentru toate categoriile de personal. Admiterea la aceste cursuri se face conform unor criterii clare, reglementate de Ghidul carierei militare. Avem, de asemenea, posibilitatea să organizăm cursuri cu predare în limba engleză destinate ofițerilor străini*“.

Eliminarea stagiului militar obligatoriu a fost unul din punctele forte ale Referendumului în vederea adoptării modificărilor aduse Constituției. Profesionalizarea completă a armatei este, însă, un proces dificil care solicită resurse bugetare foarte mari, astfel

încât renunțarea la stagiul militar obligatoriu se va face treptat, conform unei legi comune a Ministerului Apărării Naționale și a Ministerului Administrației și Internelor, aflată acum în stadiu de elaborare. Prima categorie de forțe ale armatei care nu va mai încorpora militari în termen vor fi Forțele Navale.

Având în vedere faptul că instituția își desfășoară activitatea în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“, includerea Bazei de Instrucție a Forțelor Navale în structura Școlii de Aplicație a fost un pas necesar, în măsură să asigure conducerea unitară a procesului de instruire a personalului. Comandanțul Bazei de Instrucție, comandor



**Eugen Bulboacă:** „*Având în vedere faptul că din anul 2005 nu vor mai fi încorporați militari în termen și Forțele Navale vor fi primele forțe complet profesionalizate, misiunile*



*Bazei de Instrucție vor fi adaptate în mod corespunzător. Vom pregăti, atât pe filieră directă cât și indirectă, militarii angajați care urmează să încadreze diferite funcții la bordul navelor sau în alte unități.*

Reper important în cadrul procesului de restructurare a Forțelor Navale, înființarea Școlii de Aplicație asigură premisele necesare statuării învățământului și instrucției marinarilor militari la nivelul solicitat de importanța misiunilor care le sunt destinate.

# Trageri și „retrageri”



**Amurgul Flotilei Fluviale**

# **Ia Sfântu Gheorghe**

**„Examenul de foc“ anual  
al Divizionului de Nave Purtătoare de Artillerie  
Într-o operaționalizarea completă  
și incertitudinea viitorului**

text și foto  
**Bogdan DINU**

Pentru Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artillerie de la Brăila sfârșitul iernii a coincis cu efectuarea tragerilor de luptă reale la vârsarea brațului Sf.Gheorghe în mare. Unitatea s-a deplasat cu tot efectivul de nave, monitoare și vedete blindate „mari“ (din generația a treia) într-un marș impunător pe Dunăre, ca o răbufnire de orgoliu a Flotilei Fluviale dornică să facă uitață parcă umilința plecării grăbite de la ultimele trageri, din aprilie anul trecut, atunci când anumite ziare au scris despre „dezastrul

ecologic de la Sf.Gheorghe produs de tragerile cu tunuri de calibră mare și foarte mare“. Oricine le-ar fi privit de pe faleza de la Tulcea – aşa cum am făcut-o noi – trecând impunător în aval pe mijlocul șenalului, oricără de blazat sau indiferent l-ar fi transformat tranziția, ideea de siguranță și putere era pregnantă. Chiar dacă amenințările sau pericolele pentru care au fost construite aceste nave nu mai sunt atât de vizibile și ușor de identificat.



## Dunavăt-Sf.Gheorghe, tur-retur

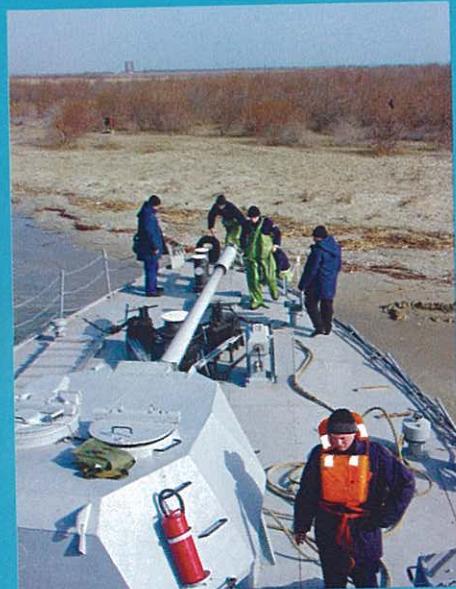
Rămas aproape singur să apere blazonul și tradițiile Flotilei Fluviale, de data aceasta divizionul comandat de comandorul **Alexandru Iordan** a fost nevoit să ancoreze la kilometrul 53, la Dunavăt, în apropiere de locul de unde pornește canalul cu același nume care duce la lacul Razelm și nu aproape de gura de vărsare a brațului Sf.Gheorghe, ca de obicei. În cele două zile de trageri efective navele au plecat dimineața, atunci când ceața a permis acest lucru, au tras și s-au întors seara, uneori mult după lăsarea întunerericului. Evident, aceasta a condus la mărirea numărului de ore de navigație pe fluviu și canale, chiar și pe timp de noapte, experiență benefică pentru echipaje. Pe de altă parte, comprimarea tragerilor pentru fiecare secție într-o singură zi, deplasarea și revenirea din raionul de tragere a dus la mărirea ritmului. După cum spunea unul dintre ofițerii divizionului „accelerarea ritmului nu duce întotdeauna la lucruri bune“. Din fericire nu a fost cazul de data aceasta, tragerile încheindu-se fără incidente, dar vremurile în care navele Flotilei staționau câte o săptămână sau chiar zece zile la Sf.Gheorghe tind să devină o amintire.

Vremea a ținut însă cu marinarii de la fluviu. Temperaturile au fost ridicate pentru sfârșitul lunii februarie, chiar dacă ceață și vântul au ținut să ne reamintească, dimineața și seara, că cel puțin calendaristic iarna nu trecuse. Scenariul tragerilor a fost unul cunoscut, parcurs de multe ori de navele de la fluviu, fără implicarea altor structuri sau unități din afara Flotilei Fluviale. Prima zi a aparținut monitoarelor, „cele mai puternice nave de la fluviu“. Expresia, de natură să gădile orgoliul multora dintre noi, ar putea în curând să devină lipsită de conținut.

Credem că unele precizări legate de viitorul unităților Flotilei Fluviale sau a noilor misiuni (dacă vor exista) ar fi de natură să „liniștească“ multe ape.

## „Tunarii“ de la 100 mm

Deși timpul a fost scurt s-au executat toate tipurile de trageri. Cu piesa, cu nava, cu secția de nave, din stationare și din marș, tragerile directe și indirekte. S-a tras cu toate calibrele, de la mitralierele de 14,5 mm, tunurile de 30 mm și rachete Strela în tragerile antiaeriene până la tunurile de calibrul 100 mm și aruncătoarele de proiectile reactive nedirijate de calibrul 122 mm. Cu rezultate bune și foarte bune. „Rezultatele au fost nesperat de bune având în vedere că activitățile au fost destul de „înghesuite“ în timp. Echipajele s-au comportat foarte bine dacă luăm în considerare faptul că la comanda navelor (monitoare, n.n.) – cu excepția uneia singure, unde comandantul este încadrat pe funcție – am numai înlocuitori sau, mai bine spus, înlocuitorii



lună și jumătate, dar care s-au integrat destul de repede. Sunt mulțumit de prestația tuturor echipajelor, dar aş menționa pe căpitanul **Agheorghioaei**, comandantul monitorului **Alexandru Lahovari** (47), căpitanul **Rețea**, ofițerul secund de pe **Mihail Kogălniceanu** (45),



înlocuitorilor comandanților sau ofițerilor secunzi de pe aceste nave. Din punctul meu de vedere sunt foarte mulțumit de prestația echipajelor, inclusiv a unor cadre sau militari angajați pe bază de contract care se află pe nave doar de o

locotenentul **Romică Iordan** de pe **Ion C.Brățianu** (46), MM1 **Iacob Daniel**, MM2 **Radu Daniel**, „tunarii“ de la 100 mm în general sau mac **Adrian Bâlbâie**. E greu să nominalizezi pe unul în detrimentul altuia, părerea mea este că echipajele au actionat ca un tot unitar. Evident, ar fi fost mai bine să executăm tragerile într-un timp mai mare, le făceam pe îndelete, le pregăteam mai bine.“ ne-a declarat locotenent-comandorul **Cornel Megan**, șeful secției de monitoare.



## Activități în ritm accelerat

A doua zi, vedetele blindate au repetat scenariul. Numărul mai mare de nave din compunerea secției, ca și ceața deasă care s-a ridicat abia la sfârșitul dimineții, a făcut ca ultima vedetă să părăsească raionul de tragere abia seara și să ajungă la km 53 pe întuneric, după câteva ore de navigație pe timp de noapte. Căpitanul **Eugen Buturugă**, comandantul vedetei blindate 180 și înlocuitor la comanda secției: „Tragerile au fost grele, ca întotdeauna, dar având o experiență mai mare – sunt comandant de 7 ani – cred că ne-am descurcat bine. Se mai simte lipsa de experiență și mai trebuie lucrat. Activitățile au fost executate într-un ritm accelerat datorită, probabil, intenției de a reduce consumurile și a protocolelor încheiate cu Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării. Nu cunosc exact motivul. La tragerile directe și indirecte nu au fost probleme pentru că tunurile de calibrul 100 mm sunt arme precise și ne putem face treaba foarte bine cu ele.“ Unul dintre protagonistii tragerilor, MM2 **Cornel Bălan**, specialist 1 artillerie și comandantul tunului de 100 mm de pe vedeta blindată 180, ne-a declarat, optimist, imediat după încheierea tragerilor: „Ne-am pregătit intens pentru aceste trageri și a mers foarte bine. Nu sunt la prima tragere, am peste 10 ani vechime la trageri de luptă cu tunul de 100 mm. Calificativul? Foarte bine!“

## Fără intervenția maiștrilor

După cum se cunoaște, Forțele Navale reprezintă prima categorie de forțe din compunerea armatei care urmează să fie profesionalizată complet. La Divizionul de Nave Purtătoare de Artillerie există numai militari angajați pe bază de contract. Foarte puțini dintre ei sunt noi angajați, majoritatea având deja câțiva ani vechime. Locotenentul **Romică Iordan**, comandant serviciu de luptă artillerie pe monitorul **Ion C. Brătianu**: „La nava noastră nu este cazul de militari de curând angajați pentru că monitorul este încadrat cu echipaj complet încă de acum doi ani. La aceste trageri am reușit să-l lăsăm să se deosecă și singuri la piesă, fără ajutorul maiștrilor. S-au descurcat foarte bine, au reușit să remedieze tot atatea

incidentele în timp util și, repet pentru că este important, fără să fie nevoie de intervenția maiștrilor, ceea ce ne-a bucurat. Mi-au demonstrat că, întradevar, cunosc materialele, cunosc instalațiile și sunt în măsură să se descurce și în condiții de trageri reale.“ O situație similară o întâlnim și la vedete. MM2 Cornel Bălan: „Pe navă avem mac-i și mai noi și mai vechi, avem chiar unul angajat cu o lună în urmă, care s-a descurcat foarte bine. La ceilalți nici nu se pune problema.“

Tragerile de luptă reale nu solicită doar artilleriștii de la bordul navelor. O incursiune în vacarmul din sala mașinilor de la vedeta blindată 180 și o scurtă discuție cu MMp **Ionel Popescu**, ajutor șef mecanic, ieșit să tragă o gură de aer curat, ne-a confirmat-o: „Motoarele navei sunt solicitate mai ales la tragerea din marș, cu secția, și mă refer aici la reculul tunului de 100 mm. Acest recul



afectează turăția motorului deoarece atunci când tunul vine în baterie există tendință ca nava să vină înapoi. Condițiile din sala mașinilor sunt cele cunoscute de toți mecanicii din marină: zgromot, căldură și multă transpirație.“ Echipa de specialiști din Ministerul Apărării Naționale, prezentă pentru alte scopuri la trageri, a efectuat măsurători și la bordul navelor. La sala mașinilor parametrii înregistrați s-au situat peste limitele maxime admise la toate capitolele (nivelul zgromotului, oxigenul din aer etc.)

## „Monitorizarea“ tragerilor

Din căte am reușit să aflăm, ca urmare a ruperii unilaterale de către Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării a protocolului existent, tragerile de anul acesta de la Sf.Gheorghe s-au executat pe baza unei autorizații temporare. Pentru a constata efectele tragerilor și, în general, a prezenței navelor Flotilei Fluviale în Deltă, asupra ecosistemului, pe timpul aplicării a fost prezentă la bordul navelor, dar și pe uscat, o echipă de specialiști de la Centrul de cercetare chimică pentru apărare NBC și ecologie din Departamentul pentru înzestrarea al Ministerului Apărării Naționale. Au putut fi înregistrați astfel, în mod științific, toți parametrii care să facă obiectul unei analize serioase. Urmează ca evaluarea

de mediu, care va fi realizată ulterior pe baza acestor măsurători, să fie înaintată atât Ministerului Apărării Naționale, cât și Agenției teritoriale de mediu de la Tulcea. Nu vă putem informa acum că și cum este afectat echilibrul natural al zonei în timpul acestor trageri care au loc o singură dată pe an timp de câteva zile. Nu acesta a fost demersul nostru jurnalistic și, de aceea, nici nu vă putem prezenta un punct de vedere al Administrației Rezervației Biosferei Delta Dunării. Probabil că verdictul final va fi dat, ne place să credem, de către specialiști. Însă alungarea navelor de aici ar echivala cu încetarea tragerilor de luptă indirecte pentru că acestea nu mai pot fi executate nicăieri altundeva. Locotenentul **Romică Iordan**: „Tunurile acestea execută trageri aici de mai bine de 20 de ani și, probabil, de anul trecut să simtă mai mult „dezechilibru“ acesta din natură. Până acum nu a fost nimeni care să monitorizeze. Mi-e greu să apreciez...“

Într-adevăr, în lipsa unei transparențe și a unei comunicări interne reușite, oamenii nu prea mai știu ce să credă sau ce să spună. O anumită incertitudine, legată de viitorul unităților Flotilei Fluviale, este prezentă în gândurile tuturor. Mărturisită sau nu, ar putea eroda, constant, încrederea oamenilor în profesie și instituția militară. Nu știm dacă acestea au fost motivele pentru care atât comandantul Flotilei cât și comandantul divizionului nu au putut fi convinși să comunice cu presa militară (și nu mă refer aici la comentariile sau discuțiile „neoficiale“) și să formuleze o concluzie la finalul acestor trageri. Oricare ar fi viitorul Flotilei Fluviale noi le dorim marinarilor de la Dunăre să-și urmeze destinul și profesia chiar dacă noua arhitectură de securitate, interesele naționale sau globale sau, pur și simplu reforma, îi vor sili, poate, să o facă pe navele Poliției de Frontieră. ■





## De la 1 martie „Lupii Deltei“ au dispărut!

Bogdan DINU

Tot mai multe sunt semnele care ne fac să crede că soarta Flotilei Fluviale este pecetluită. „Canarisiță“ rău de vântul reformei din armată, este mult mai aproape de momentul în care unitățile de nave care i-au mai rămas se vor „pune pe uscat“. Anul acesta a venit rândul Divizionului 94 Vedete Fluviale, „Lupii Deltei“, de la Tulcea. De la 1 martie unitatea a intrat în procedura de desființare, care se va finaliza pe data de 31 iunie. Decorul dezolant al locului de staționare, în apropierea Centrului de colectare – eufemism care ascunde locul unde sunt aduse navele Flotilei pentru tăiere – nu poate decât să amplifice tristețea oricărui trecător pe apă care iubește navele și marina. „Începând cu data de 1 martie (chiar dacă data din documente este aceasta, în fapt, procedura de desființare, cu acordul esalonului superior, a început de la 1 ianuarie, n.n.) Divizionul 94 Vedete Fluviale de la Tulcea intră în desființare, conform planului de restructurare din Forțele Navale. Pentru unitate, aceasta presupune predarea celor 12 vedete blindate „mici“ și a celor două nave-bază Centrului de colectare, respectiv parcului rece al Bazelor Fluviale de la Tulcea“ ne-a declarat comandantul unității, căpitan-comandorul Paul Pădureanu.

Pentru cadrele divizionului s-au găsit mai multe soluții. Unii vor trece în rezervă în condițiile Ordonantei 7 sau vor fi transferați la alte unități din Forțele Navale. Mulți vor trece, probabil, la Poliția de Frontieră, mai mult decât interesat să preia oameni gata pregătiți pentru unitățile sale de nave. Dar și aici apar probleme, cum ar fi cele legate de locuințele de serviciu, care, conform legislației existente, vor trebui predate în momentul în care titularii vor trece la un alt minister. Căpitan-comandorul Paul Pădureanu: „Datorită bunelor relații care există între Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Administrației și Internelor, cadrele, în urma

opțiunilor exprimate, vor putea fi transferate la Poliția de Frontieră sau la alte structuri ale acestui minister.“

Navele, ca multe altele, vor muri în tacere și anonimat, dezmembrate și vândute la fier vechi. Până la urmă, aceasta este soarta tuturor navelor construite vreodată, conștientizată încă de la punerea chilei în sănțier. Iar oamenii divizionului, în deosebitele uniforme pe care căpitan-comandorul Paul Pădureanu reușise să le realizeze - cu eforturi, „răsplătite“ apoi, ca orice faptă bună, cu o comisie de anchetă -, ca și cele trei vedete frumos piturate în culori de camuflaj, vor rămâne doar pete de culoare în fotografii din sufletele marinilor de aici. Nu sunt prea multe de spus la desființarea unei unități. Povara, ca și regretele, apăsă, ca întotdeauna, pe umerii comandantului: „Să dea Dumnezeu ca nici un comandant să nu mai treacă prin ce trec eu acum, având în vedere că atât eu, cât și comandamentul divizionului și toate cadrele am pus suflet și am făcut lucruri frumoase în unitate.“ Lucrurile chiar aşa și stau, dar, din nefericire, reforma din Forțele Navale nu se face după astfel de criterii. Doar bătrânelul remorcher fluvial 302, luat din parcul rece în urmă cu doi ani și refăcut de oamenii divizionului, va supraviețui unității, urmând să fie preluat de Divizionul 67 de Nave Purtătoare de Artillerie de la Brăila. ■



# România și Constanța, porți sigure de acces către Balcani

## KFOR la Agigea

Bogdan DINU

Pentru a treia oară în ultimii ani portul Constanța-Sud Agigea a fost utilizat pentru transferul unor efective, echipamente militare și materiale aparținând Forțelor Terestre ale Statelor Unite care au participat la misiunea KFOR din Kosovo. Desfășurată în perioada 10 februarie-10 martie, operațiunea de transfer nu a fost diferită, în organizare și desfășurare, de precedentele, singura diferență constând în mărimea bazei temporare americane, care, de această dată, a fost mai modestă, zona de pe platforma portuară ocupată fiind mai restrânsă. Aflat pentru a treia oară la conducerea acestei operații majorul Vernon Miles a precizat, concis, la conferința de presă devenită tradițională, misiunea detașamentului american de la Agigea: „Misiunea noastră aici este să primim, să dezasamblăm și să încărcăm echipament de aviație, materiale și containere pe navele care vor sosi la Constanța și cu care le vom transfera în Statele Unite.“ Transferul a inclus elicoptere, sosite la Agigea pe calea aerului (7 de tipul Blackhawk și 11 Apache), dar și vehicule și echipamente sosite în containere sau pe calea ferată. Elicopterile au fost „ambalate“ în deja cunoscutele folii de plastic și ulterior ambarcate pe nave. Chiar dacă

majorul Vernon Miles, comandantul celor peste 100 de militari americani, a declarat că „România și Constanța au servit ca porți sigure de acces către Balcani“, din rațiuni de securitate, nu au fost divulgate navele, tipul acestora sau data ambarcării sau plecării acestora din Constanța.

Părții române i-a revenit responsabilitatea asigurării pazei și securității operațiunilor de tranzitare precum și sprijinul logistic și medical. Pe durata transferului Ministerul Apărării Naționale a pus la dispoziția detașamentului american un elicopter Puma pentru misiuni MEDEVAC (intervenție și evacuare medicală). Referitor la asigurarea pazei de partea română și la modul cum a decurs această colaborare, locotenentul Angela Guffey, șeful dispozitivului de pază american, a ținut să precizeze: „Ne-au oferit ajutorul chiar și atunci când nu l-am cerut și suntem încântați de această colaborare.“

În același timp cu transferul echipamentului american din misiunea KFOR prin portul Constanța-Sud Agigea, dar fără legătură directă cu aceasta, calendarul misiunii fiind stabilit cu mult timp în urmă, Statele Unite au purtat discuții tehnice asupra posibilității amplasării unor baze americane pe teritoriul României.



Foto: Ion Burghisan

# NAVELE NU MOR NICIODATĂ

text și foto  
**Bogdan DINU**

Cineva spunea că *navele nu mor niciodată*. Dincolo de frumusețea metaforei, se întâmplă uneori să întâlnim nave cu vârste „ciudate”, aflate încă în serviciul Forțelor Navale. Nu știm pe cineva care să fi dezlegat misterul atracției irezistibile pe care vechile nave o exercită asupra noastră. Poate că e vorba de parfumul unor epoci apuse, a unor vremuri în care viața avea alt ritm. Deși, pentru un remorcher, fie el și fluvial, ritmul existenței, dat de motorul și scopul pentru care a fost construit, este același acum ca și în urmă cu 50 de ani. Una dintre cele mai vechi, dacă nu cumva

cea mai veche navă a Flotilei Fluviale, remorcherul fluvial 302 (o navă auxiliară, lipsită până și de un nume, înlocuit tehnic și rece cu un număr de bordaj și două litere) a trecut, discret, de vîrstă unei jumătăți de secol. L-am întâlnit și am fost ambarcați frecvent la bordul lui în multe din documentările noastre de la Dunăre - Sf.Gheorghe, Brăila, Galați, Sulina sau Uzlina.

Navigând încet, cu 12 km/oră în amonte, ceva mai repede în aval, era, și este încă, locul nostru preferat în documentare, oaza de liniște, momentul de tihă, de limpezire „jurnalistică”, departe de frenezia

documentărilor sau misiunilor. Pe puntea deschisă, sunetul specific al bătrânlui motor Buckau-Wolf de 400 de cai putere (el însuși o bijuterie și o piesă de colecție) îndeamnă monoton, constant, la liniște și reflectie. Toată jumătatea secolului trecut a fost bazat la Tulcea, servind în marele și nemeritatul anonimat al navelor auxiliare. Silueta sa inconfundabilă a putut fi văzută peste tot acolo unde a acționat Flotila Fluvială: în misiuni de asigurare logistică a aplicațiilor din diferite raioane, punct de comandă ambarcat, transport de materiale și personal sau în misiuni de luptă



specifice oricărei nave din Forțele Navale. Inclusiv la mare, aşa cum s-a întâmplat acum 5 ani, când a primit misiunea de a aduce de la Agigea SRS-ul 579 (șalupă de remorcare și salvare) în timpul căreia nava a ieșit din raza de acoperire a stațiilor radio, legătura tînându-se cu telefoanele mobile.

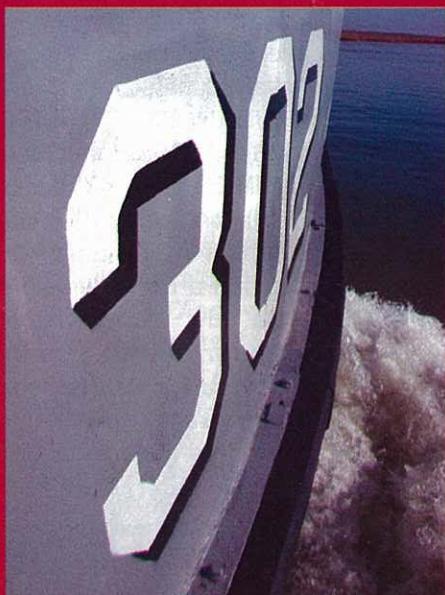
Cu ultima reparație capitală, efectuată în anul 1991, ajunsese la începutul noului mileniu undeva în parcul rece al navelor de la Tulcea. A fost meritul căpitan-comandorului **Paul Pădureanu** că s-a „bătut“ pentru el, reușind acum doi ani trecerea navei în subordinea Divizionului 94 Vedete Fluviale. Împreună cu subordonății, cu dărzenie și suflet, au reușit să aducă remorcherul, ajuns astfel la „a doua tinerețe“, la standarde de exploatare de inviat. Am fost prezenți la bordul navei la începutul acestei primăveri cu ocazia tragerilor de luptă de la Sf.Gheorghe unde a servit, cum altfel, ca punct de comandă ambarcat pentru comandanțul Flotilei Fluviale. Interesant este și faptul că, în prezent, remorcherul nu este încadrat cu echipaj. Cei care îl deservesc la fiecare ieșire pe fluviu sunt încadrați la alte nave din divizion. Când aceste rânduri vor vedea lumina tiparului probabil că mulți dintre ei vor fi risipiti la alte unități sau pe navele Poliției de Frontieră. Preferăm să rămânem cu amintirea ambianței pe care reușeau să o creeze la bordul navei și a profesionalismului de care dădeau dovadă.

Remorcherul fluvial 302 încă mai este decanul de vîrstă al Divizionului 94 Vedete Fluviale de la Tulcea. Printr-o fericită decizie – determinată, evident, de utilitatea navei – remorcherul nu va „muri“ împreună cu celelalte vedete ale unității în această vară. Mai mult, va continua să fie decanul de vîrstă, nu știm pentru câtă vreme, de data aceasta pentru



Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie de la Brăila, unde va fi transferat. Ironia sortii face ca cea mai veche navă de la fluviu să-și continue activitatea în cea mai Tânără unitate a Flotilei Fluviale. O constatare tristă

a zilelor noastre, aceea că navele dispar o dată cu desființarea unităților nu se confirmă și în acest caz. Sperăm să nu rămână doar excepția care confirmă regula. Si, oricum, *remorcherile nu mor niciodată*. ■



# Aniversările Marinei

MAIȘTRII MILITARI DE MARINĂ - 95 de ani

## La mulți ani, tehnicieni ai apelor!

MMP (r) Dumitru MIHĂILESCU

Necesitatea formării unui corp de cadre destinat a acoperi o largă paletă de activități tehnico-militare la bordul navelor Marinei Militare, cât și la unitățile de la uscat ale acesteia, a stat în atenția factorilor decizionali din Ministerul de Război începând, în special, cu finele anului 1908, atunci când Direcția 5 Marină, prin șeful său, contraamiralul Eustațiu Sebastian, a înaintat spre studiu și aprobare propunerile clare în acest sens. După un timp relativ scurt, la 6 mai 1909, Corpul Maiștrilor Militari de Marină a devenit o certitudine, documentul de constituire fiind istoricul Înalt Decret nr. 1620, semnat și parafat de către regele Carol I. Au trecut ani mulți de atunci, cifra lor, acum, la 6 mai 2004, fiind de 95, iar fiecare an, dintre cei 95, a completat frământata istorie a acestui segment profesional, prețuit și mult apreciat pentru profesionalismul și dăruirea dovedite. Maistrul militar marin, o resursă umană cu rol primordial în sistem, nu mai este astăzi un simplu ajutor al ofițerului. El constituie coloana vertebrală a Forțelor Navale Române, fiind specialist și lider militar. O armată de profesioniști, așa cum va deveni cât de curând Armata Română, nu poate fi concepută fără ca o pondere principală să nu aibă această importantă categorie de cadre tehnice.

La mulți ani camarazi de armă și de profesie! Cu toate necazurile prezentului, nu vă pierdeți speranța în viitor. Viitorul aparține optimiștilor. Credeti în el și acționați în numele lui.



## Marina și comunitatea

În cadrul acțiunilor de parteneriat stabilit, încă de anul trecut, între Școala generală nr. 2 Valu lui Traian și Divizionul

de Nave Minare-Deminare, în ziua de 27 martie respectiva instituție de învățământ a fost botezată cu numele viceamiralului Ioan Murgescu, nume purtat de altfel și de puiotul de mine 271, al cărui pavilion a fost încredințat școlii. Este a treia școală ce a primit numele unei personalități a Forțelor Navale, după Șc. gen. nr. 18 – „JEAN BART“ (iunie 1996) și Șc. gen. nr. 36 – „DIMITRIE ȘTIUBEI“ (iunie 1999), din Constanța. Ziua botezului – 27 martie – a fost o zi a coincidențelor: ziua de naștere a Viceamiralului Ioan Murgescu și ziua de naștere a ultimului comandant de pe puiotul de mine VAm. Ion Murgescu (271) (care va fi scoasă la „pensie“), locotenent-comandorul Mihai Panait.



La Palatul Copiilor din Constanța, Liga Ofițerilor din Marina Militară, în colaborare cu Școala generală nr. 30 Constanța și cercul de Datini și obiceiuri de la Palatul Copiilor, a organizat o activitate în cadrul căreia s-au făcut donații, constând în rechizite, dulciuri, obiecte de îmbrăcăminte și jucării, către 33 de copii de la Școala generală sat Piatra – comuna Mihail Kogălniceanu. Copiii, însoțiti de învățătoarele Sanda Pariza și Mihaela Goga, au răspălat pe organizatori cu un minispectacol de teatru de păpuși, poezii și cântece.

Floare BRÂNZĂ

# Azimut

## cultural

- Muzeul Marinei Române a primit, în data de 14 aprilie, o donație oferită de căpitan-comandorul Christos Diplas, atașatul naval al Ambasadei Greciei la București. Din partea Marinei Militare a Greciei au fost donate mai multe obiecte, printre care o uniformă de contraamiral grec de la începutul secolului XX, o uniformă actuală de marină și un set de fotografii reprezentând distrugătorul Averof, în prezent navă muzeu a Marinei Greciei. Toate aceste exponete vor fi incluse în expoziția „Prietenii de peste mări”, manifestare organizată de Muzeul Marinei Române pe data de 18 mai, cu ocazia Zilei Internaționale a Muzeelor. (B.D.)



- Muzeul Marinei Române a găzduit, între 18 și 29 februarie, expoziția „Epopeea navelor. Incursiune în timp” cuprinzând 64 de miniaturi marine realizate de pictorul Eugen Șerbin. De menționat faptul că muzeul deține un număr impresionant de miniaturi (1.350) din colecția profesorului și pictorului marinist bucureștean, care ilustrează diferite tipuri de ambarcațiuni militare și comerciale din întreaga lume. Achiziționate direct de la autor, în timpul vieții, și de la familia sa, miniaturile au fost subiectul mai multor expoziții (unele tematice) organizate, în timp, de Muzeul Marinei. Absolvent al Facultății de Geografie din București, regretatul artist și-a făcut stagiu ca geograf pe navele românești, reușind să surprindă astfel, prin desenele sale, aspecte inedite ale vieții pe mare. (B.D.)



- În ziua de 22 aprilie, Muzeul Marinei Române a organizat, în cadrul suitei de evocări „ESCALE PRINTRE AMINTIRI”, o întâlnire cu veteranii marinari ai vedetelor torpiloare. Au evocat fapte de arme ale echipajelor vedetelor torpiloare tip Vosper și Power, din timpul celui de-al doilea război mondial, viceamiralul (r)

ing. Marcel Diaconescu, locotenent-comandorul (r) Romeo Hagiac, șeful mecanic Gheorghe Zvanovici și maiștrii militari Cristea Georgescu și Gherghel Stefan. (F.B.)



## MARINA ROMÂNĂ ÎN TIMP



### Acum 13 ani (februarie 1991).

Scriam despre plecarea primei misiuni umanitare a Armatei Române în Golf (îată că acum vorbim deja despre al doilea război din Irak, iar militarii noștri, prezenți din nou în Irak pentru misiuni post conflict, ajung acum acolo cu avioanele Hercules ale Forțelor Aeriene române și nu cu navele) și publicam singurul (din păcate) reportaj despre submarinul *Delfinul* în imersiune. Inauguram serialul „Odiscea cargoului *Bistrița*” despre aventura navelor comerciale românești care au transportat materiale de război pe ruta Arhangelsk în timpul primului război mondial, iar Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” era generos prezent în paginile revistei.



### Acum 8 ani (ianuarie-martie 1996).

Relatam despre participarea distrugătorului *Mărășești* la aplicația COOPERATIVE MERMAID-CLASSICA '95 din Marea Mediterană, aniversam un secol de la înființarea Diviziei de Mare (pe atunci Flota Maritimă, structură acum dispărută), dar și 70 de ani de existență a Serviciului Hidrografic Român (eveniment căruia îl era rezervată și coperta) și continuam serialul „Periplul navei *Midia* în jurul Europei”. Căpitanul Costel Susanu (în prezent maior și secretarul de redacție la Grupul Mass-Media al Forțelor Navale) semna primul articol în revistă în calitate de redactor.



### Acum 3 ani (ianuarie-februarie 2001).

Pe copertă aveam farul vechi din Sulina încercând să sugerăm aniversarea a șapte decenii și jumătate de existență a Direcției Hidrografice Maritime (un dosar întins pe mai multe pagini). Semnalăm inaugurarea Muzeului

Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” (recent muzeul a împlinit trei ani și adresăm și pe această cale felicitările noastre doamnei Mariana Păvăloiu). Pentru cei interesați mai semnalăm o traducere din revista Marinei Germane, *Blaue Jungs* (încă o revistă de marină dispărută azi) despre „Flotila de Dunăre din cadrul Forțelor Armate Maghiare”. (B.D.)

# Careul Marinarilor

## „Alexandru Dumbravă“ a împlinit trei ani

Dr. Mariana PĂVĂLOIU

O masă ovală, masivă, din lemn de nuc, adună de trei ani încoace, lună de lună, marinari octogenari cu inimi sensibile și generoase, formând „Careul Marinarilor“. În „prova“ se află distinsa gazdă, comandorul (r) Nicolae Valasoglu. La „tribord“, trei amirali (r): Raymond Stănescu, Marcel Diaconescu și Victor Bogdan. Urmează comandorii (r) Paul Ionescu-Plache, Romeo Hagiac, Liviu Bivolaru, Mircea Iacomi, Mircea Păun, Nicolae Preda, Nicolae Mujicicov, Mircea Caragea, Mircea Romano, Radu Metz, Petre Zamfirescu, maistrul militar (r) Cristea Georgescu. Au rămas în amintire comandorii (r) Gheorghe Popescu-Bonzo și Mihai Bănceanu.

De la început și-au propus „un program generos care cere, evident, din partea membrilor multă dăruire și stăruință, dar care este și greu de îndeplinit (...) Era nevoie de un „suport“ – spunea în cî vîntul aniversar, la împlinirea a trei ani de la înființare, amiralul (r) Raymond Stănescu – pentru impulsul inițial. Și aceasta a fost înțelegerea pe care Academia Navală, conducerea sa, personal domnul contraamiral prof. univ. dr. Gheorghe Marin a manifestat-o față de problematica activității careului, care a primit și un nume demn de deviza veche și actuală a marinei „Onoare și patrie“, în memoria căpitan-comandorului Alexandru Dumbravă. Menționez că firul conducător, urmărit constant în acțiunile Careului, a fost aducerea în prezent a ceea ce mulți ani a fost ascuns cu bună știință sau ignorat din lipsă de interes: rolul istoric al marinei române, nu totdeauna fastuos, uneori trist sau dureros, dar totdeauna onorant și, când a fost cazul, glorios (...) menținerea vie a tradiției în sufletele noilor generații de marinari. Pe această linie se înscriv participarea cu expuneri și discuții la manifestările mai



Membrii Careului Marinarilor „Alexandru Dumbravă“ împreună cu regele Mihai I la palatul Elisabeta



importante din viața Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“ și a marinei militare în general, nu numai în calitate de veterani, elaborarea unui program comun cu Academia Navală de prezentare, în fața studenților și a ofițerilor, dă teme legate de trecutul și tradițiile nașinei noastre, contribuția morală și materială la înființarea

Muzeului Academiei Navale, a colțului sacru și a capelei „Sf. Gheorghe“ a acesteia (...) Am ales calea colaborării cu Academia Navală deoarece, parafrâzând o frază celebră, „Marina nu este a mea, nici a voastră, ci a urmașilor urmașilor noștri și de aceea trebuie să o iubim.“ Să ne trăiti întru mulți ani, iubiți și stimați membri ai Careului Marinarilor!

## Pagini din gândirea navală românească interbelică



Apariția culegerii de texte cu titlul omonim la sfârșitul anului 2003, selectate de viceamiral (r) Constantin Iordache, contribuie la înțelegerea corectă a unei epoci la care astăzi, în mai toate domeniile, ne place să ne raportăm. Cele peste șase decenii ce s-au așternut peste texte scrise de ofițeri ai Marinei Regale, au idealizat

asperitățile, problemele fiind atenuate. Crearea unei flote militare maritime românești capabilă să apere interesele naționale la vreme de pace, dar și de război, în mai puțin de un sfert de veac, a fost un succes. Irepetabile condiții, dorite să fie repetabile succese.

„Cuvântul înainte”, semnat de amiral (r) Gheorghe Anghelescu, vine să precizeze câteva repere ale politicii navale interbelice, binevenite pentru înțelegerea fenomenului militar românesc, al cărui scop era, în opinia generalului Radu Rosetti, „apărarea ființei noastre în alcătuirea noastră de azi”.

Așa cum se cuvine unei crestomatiilor, realizatorul îi închină un amplu „Studiu introductiv”, în care, mai întâi, își argumentează demersul, prețios de altfel,

apoii face o incursiune în istoricul scrierilor navale militare românești, de la începutul veacului XX până în anii celui de-al doilea război mondial. Este meritul autorului de a fi reunit într-un volum scrieri dispersate, adeseori greu de aflat de către cel interesat de trecutul marinei militare, de cel dornic a pătrunde în intimitatea sistemului gândirii navale românești.

Din păcate, lucrarea suferă de lipsa unui aparat critic corect, complet, care nu l-ar mai fi trimis pe cercetător la publicația originară (de exemplu, „Revista Aeronauticii și Marinei”, anul XIV, nr.2, februarie 1940, p. ...). De asemenea, regretabile sunt și numeroasele greșeli pe care le-am pune pe seama redactorului de carte, dar ele creează confuzii. Aleatoriu, prezentăm: „ofițerii de

marină erau interesanți“ - corect interesați (p.19); „comodor Gheorghiu“ - corect „comandor“ (p.220); „vas de același timp“ - corect „tip“ (p.324) etc. Regretabilă este transcrierea incorectă a unor substantive proprii: Ion Bălescu - corect Ioan Bălănescu, contraamiralul Constantin Bucholtzer - corect contraamiralul Cornelius Bucholzer (p.7, p.267), Scapa Flow - corect Scapa Flow (p.319), Geneva - corect Genova (p.163).

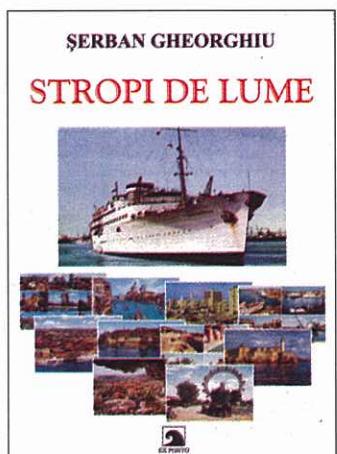
Ne permitem să-i sugerăm distinsului domn viceamiral (r) Constantin Iordache ca ediția a doua a lucrării să fie îngrijită de domnia sa, aducând explicații textului la subsol – de exemplu Bătălia de la Scapa Flow - câteva informații sau date biografice legate de personalitățile citate în text.

Dr. Mariana PĂVĂLOIU

## Propus spre neuitare...

Serban Gheorghiu, călător pe mările și oceanele lumii aproape 40 de ani, „a închis“ în cuvântul tipărit ineditul vietii din mii de porturi, frumusețea și fascinația locurilor și a minunilor lumii, sufletul popoarelor prinț în povești și legende, civilizații apuse și tumultoasa existență a secolului XX și, mai presus de toate, sentimentele sale față de întinderile albastre pe care le-a considerat totdeauna ca spațiu al libertății. A lăsat o operă, în proză și versuri, dedicată mării și temerarilor ei cuceritori, Dunării și frumuseștilor lumii ce însumează 12 volume publicate în timpul vieții și 4 apărute după trecerea lui în cele veșnice, la 17 martie 2000.

La Muzeul Marinei Române, în prezența unui numeros și select public, a familiei, s-au lansat volumele *Stropi de lume* și *Ultimul port*.

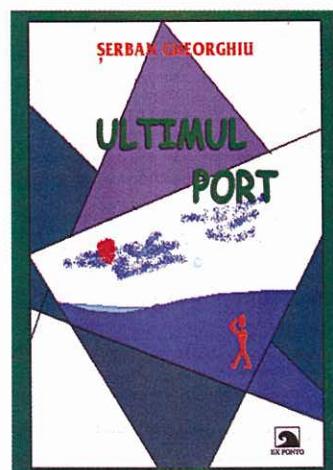


*Stropi de lume* este un periplu prin zone cu nume rezonante - Siena, Florența, Roma, Insula Sf. Elena, Famagusta, Verona, Ierusalim, Hebron, Havana, Veneția, Tasmania, China, Japonia etc. - unde s-au consumat intrigi, drame, iubiri pătimășe, unde s-au încheiat în uitare existențe tumultoase, strălucite, de

temut uneori, locuri pline de eroi ai istoriei sau literaturii. Facem pe rând cunoștință cu oameni și așezări interesante, trăim întâmplări petrecute cândva, ne bucurăm și ne distrăm deopotrivă însoțind personaje ce au existat, devinând spectatori la o viață închipuită sau privită prin ochii minții. și toate acestea grație talentului autorului de a ne transpune acolo, atunci, aievea.

*Ultimul port* este un reușit jurnal de călătorie care încheie o operă fără egal și marchează plecarea definitivă a autorului în cealaltă lume. Cartea surprinde trăirile a 33 de oameni de pe nava *Alba Iulia* în drumul lor de la Șantierul de construcții navale Szezecin - Polonia până la Constanța. Suntem

părtași la bucuriile și neputințele lor, dar și la izbânzile lor, fiindcă „marinăria este o profesie de bărbătie și curaj“. Constanța este capătul călătoriei echipajului, este ultimul port



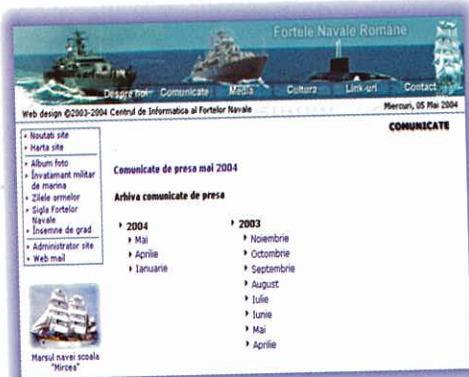
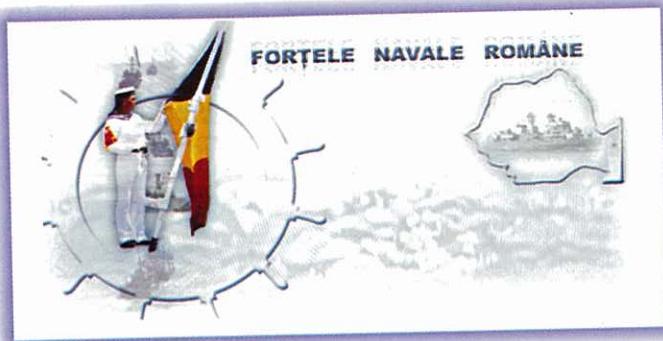
în care vor ancora, dar și ultimul port pentru autor, căci aici a trecut în neuitare...

Floare BRÂNZĂ

Maior Costel SUSANU

Accesul rapid la informații de actualitate este o condiție esențială pentru fluidizarea activității în orice domeniu, precum și pentru oportunitatea luării deciziilor. Aceste elemente devin indispensabile atunci când ne referim la misiunile și imaginea instituției militare.

Centrul de Informatică al Forțelor Navale asigură în prezent servicii



internet pentru Statul Major al Forțelor Navale, Comandamentul Operațional Naval și Grupul Mass-Media. Administrarea site-ului Forțelor Navale se află, de asemenea, în responsabilitatea unității aflate sub comanda locotenent-colonelului **Viorel Cenușaru**.

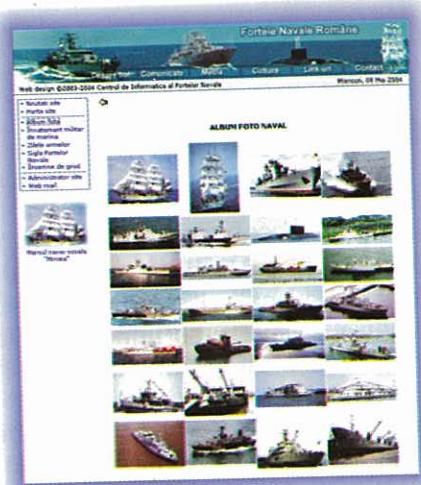
Site-ul este accesibil încă din august 2003, fiind administrat tehnic de către căpitanul **Ovidiu Isac** din Centrul de Informatică. Responsabilitatea actualizării informațiilor disponibile aparține ofițerului de relații publice al Statului Major al Forțelor Navale.

Oferta de informații în mediu electronic este diversă și bine structurată în principalele **domenii**: Organizarea, structura Forțelor Navale și biografiile comandanților sunt grupate sub titlul *despre noi* – o adevărată carte de vizită a Forțelor Navale. Acces rapid,

din pagina principală, avem către cele mai recente comunicate de presă ale biroului de relații publice precum și către o arhivă a acestora; produsele Grupului Mass-Media, instituțiile de cultură și organizațiile marinărești, inclusiv programele de activitate ale acestora.

Un album foto bogat, cu imagini ale navelor din dotare precum și informații utile privind învățământul militar de marină, sunt permanent la dispoziția celor interesați. Elementele clasice din structura oricărei pagini electronice se regăsesc și pe site-ul Forțelor Navale: legăturile utile, procedura de contact și noutățile care apar conform proiectelor de dezvoltare.

Semnalăm web-site-ul Forțelor Navale ca o importantă realizare în direcția promovării imaginii publice a acestei importante categorii de forțe ale armatei precum și ca un util mijloc de asigurare a accesului rapid al tuturor cetățenilor la informațiile de interes public.



## POȘTA REDACȚIEI

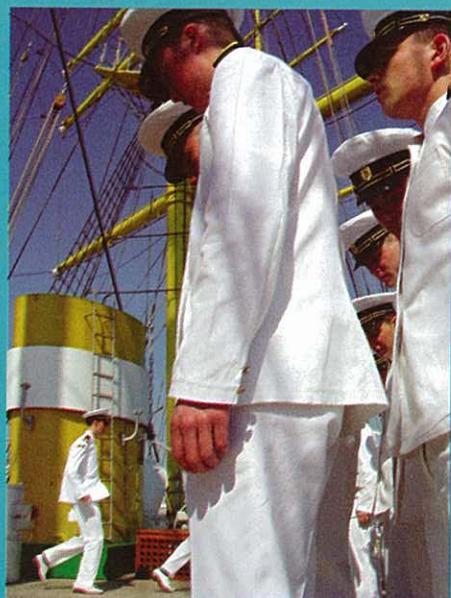
**Paul Ionescu (Galați).** „...Marina Română, revista dumneavoastră, dar și a noastră, a cititorilor și pasionaților de MARINĂ este formidabilă și nici un superlativ nu este gratuit, o grafică deosebită, fotografii de calitate excepțională, iar posterele de la mijlocul revistei sunt extraordinare...“ Multumim pentru aprecierile dumneavoastră. Ne confirmă, dacă mai era nevoie, interesul și fidelitatea cititorilor noștri, ne obligă și ne motivează în continuare. Ne-am interesat în legătură cu numele navelor militare despre care ne-ați scris. După cum probabil cunoașteți, în perioada comunistă navele militare nu aveau nume ci doar numere de bordaj (cu excepția distrugătorului *Mărășești* și a navei școală *Mircea*). În anii 1990-1991 le-au fost atribuite și nume. În compunerea Forțelor Navale române au existat două divizoane de nave dragoare de radă: Divizionul 174 (Tulcea) și Divizionul 19 (Mangalia), ambele desființate în prezent. Din păcate nu am reușit să aflăm numele tuturor dragoarelor de radă. Vă oferim lista incompletă a numelor și starea navelor. Divizionul 174 Tulcea: DR 16 (tăiat), DR 17 (tăiat), DR 18 *Comandor Vasile Toescu*, DR 26 *Căpitan Adrian Vasiliu*, DR 27 (tăiat), DR 28 *Căpitan Alexandru Constantinescu*. Divizionul 19 (Mangalia): DR 4 *Căpitan Constantin Dumitrescu*, DR 5 *Locotenent Constantin Vârtosu*, DR 6 *Locotenent Gheorghe Niculescu*, DR 7, 8, 9 (tăiate). În ceea ce privește numele vedetelor purtătoare de rachete (proiect 205) vă putem oferi lista completă cu numele, numărul de bordaj și data intrării în dotare a navelor: *Soimul* 194 (30.12.1963), *Vulturul* 195 (25.10.1964), *Uliul* 196 (10.12.1964), *Acvila* 197 (27.12.1964), *Eretèle* 198 (01.10.1965), *Albatrosul* 199 (07.02.1981). În prezent, în compunerea Forțelor Navale se mai află doar trei astfel de nave, restul fiind tăiate. Rubrica Poșta redacției a existat încă de la înființarea revistei.

**Mircea A. Dumbravă (Africa de Sud).** Prin amabilitatea doamnei Mariana Păvăloiu, căreia îi era adresată, ne-a parvenit la redacție o scrisoare de la domnul Mircea A. Dumbravă, fiul căpitan-comandorului Alexandru Dumbravă, cel care a preferat să se sinucidă în momentul preluării navelor Marinei Regale de către sovietici, la 5 septembrie 1944, subiect abordat și în ultimul număr al



recunoscători că totuși există oameni în România care știu și înțeleg gestul suprem făcut de tatăl meu cu aproape șaizeci de ani în urmă. Ar fi extraordinar dacă s-ar putea face o comemorare în septembrie, la care noi vom face tot posibilul să participăm. Am dorit să facem un abonament la revista Marina Română, vă rugăm să ne dați detalii asupra procedurii. Noi lucrăm și trăim în Africa de Sud de 13 ani și venim în România de câte ori este posibil, ținând cont de obligațiile noastre profesionale. Mama mea trăiește în București, are 91 de ani, și după ce a pierdut pe tatăl meu nu s-a mai recăsătorit. (...) P.S. În ideea că ar folosi, vă dau adresa mea de e-mail: mircead@mweb.co.za. Cu deosebită stîmă, Mircea A. Dumbravă". În cursul lunii martie doamna Mariana Păvăloiu a reușit să se întâlnească cu doamna Eugenia Marcela Dumbravă, soția căpitan-comandorului Alexandru Dumbravă, care trăiește în București și are 91 de ani (născută la 3 ianuarie 1913 la București). Reproducem răspunsul statului român la cererea de recalculare a pensiei din anul 1966: „...nava nu a participat la lupte împotriva trupelor hitleriste ci, dimpotrivă, a luptat contra trupelor sovietice, iar la data de 5 septembrie 1944, când nava a fost capturată de aceste trupe, soțul dumneavoastră s-a sinucis prin împușcare. În această situație nu vi se poate recalcula pensia în procent de 75%“. Același stat român, prin Înalț Decret Re-

gal nr.1768, îl decora cu ordinul Mihai Viteazu, clasa a III-a pe căpitan-comandorul Alexandru Dumbravă „...comandanțul NMS Mărășești, pentru fapte de arme excepționale săvârșite pe câmpul de luptă...“. Brevetul de decorare are numărul 1049, este datat 3 octombrie 1944 (la aproape o lună după moartea sa) și poartă semnătura regelui Mihai și a ministrului de război, Constantin Sănătescu. (B.D.)



## MĂRI PE MAPAMOND

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

**ORIZONTAL:** 1. Mare între Europa de sud-est și Asia Mică, ce scaldă țărmurile României (245 Kmp), Bulgariei, Rusiei, Turciei: 413.000 Kmp – Mare la sud-est de Insula Palawan, în Insulele Filipine. 2. Lac și localitate în Rusia (Habarovsk), aproape de vârsarea fluviului Amur – Suc dulce secretat de glandele plantelor. 3. Mare între Africa și Arabia, la Oceanul Indian, ce comunică prin Canalul de Suez cu Marea Mediterană – În pirog! - ...și la copaciest! 4. Dens pe margini! – Acompaniat la mers. 5. Celebritatea lui Columb!? - ...în apă. 6. Mare în sudul Italiei, la Golful Genova – Vali Hangiu. 7. În flor! – Locuitor din Thailanda, Kampuchia etc. 8. Tară din Asia mărginită la vest de Marea Arabiei și la est de Golful Bengal – Locuitor de la Marea Baltică (cu capitala la Tallinn). 9. Stau în Triestel! – Stare de repaus ce se manifestă prin slabirea puterii (stagnarea gimnasticii și exercițiilor de manevră la bordul navei, de către marinari). 10. Siglă pentru „Piața Comună Arabă“ – Esuat! (fig.). 11. Mare la Oceanul Atlantic, între țărmul de nord al Franței și litoralul sudic al Marii Britanii – Baltică în partea estică!

**VERTICAL:** 1. Mare în N.V. Europei, în bazinul Oceanului Atlantic, între Arhipelagul Britanic, Scandinavia, Peninsula Iutlandă și țărmul Europei – La rame! 2. Zeu inimilor aprinse – Mare în sudul Italiei, la est de Insula Sicilia. 3. Fluviu în Umbria antică, numit Aesis (Italia) – Egee la vest! – Mândru, ca un marinări, la o parada militară. 4. Patrie (pl.) – Doborât în luptă. 5. Uriașă, titanică – Gecel 6. În canal! – Subtire, zvelt, ca un matroz în cart – Măsuri la Marină! 7. Peron pe mijloc! – Mare în sud-estul Greciei și în nordul insulei omonime. 8. Mare în sud-estul Tării de Foc (America de Sud) – Ajutor pe mare pentru navele în pericol. 9. Plută în mijloc! – La vinci! – Tine de popor. 10. Mare în nordul Rusiei, la est de peninsula Taimar – Mioriță. 11. Arafura în dreapta! – Două mari de Sud, în estul Insulei Hainan, și de Est (Dong Hai), în estul acestei țări (port Wenzhou).

DICTIONAR: OREL, CMER, ACM, AES, SUIE.

Ion BRINDEA

# Ochiul Flotei

**Ochiul Flotei** va fi permanent **atent** la activitatea marinilor militari și vă va prezenta cele mai semnificative **instantanee** din **Forțele Navale**.



## Tunarii de la 100 mm

Încărcarea proiectilelor de calibrul 100 mm de către MAC Cătălin Dumitru la bordul monitorului *Ion C. Brătianu* la tragerile de la Sf. Gheorghe.

(foto Bogdan Dinu)



## Merge mașina, merge Marina!

Pe SRS 574 în timpul  
manevrelor de la plecarea  
navei-școală *Mircea* din Portul  
Constanța.

(foto Bogdan Dinu)

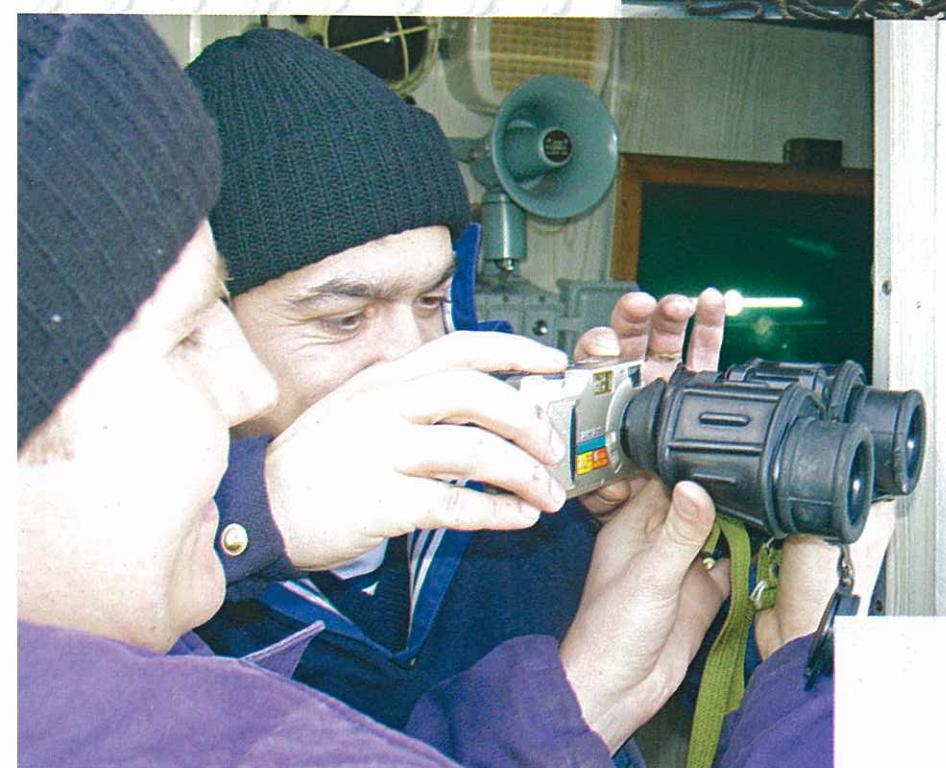
### **Mola prova!**

La Brăila, în timpul unui exercițiu demonstrativ.  
*(foto Valentina Ciucu)*



### **Sf. Gheorghe fotografiat prin binoclu!**

Durata scurtă a trăgerilor de la Sf. Gheorghe din acest an a făcut ca marinarii militari să vadă satul doar prin binoclu (MM2 Radu Daniel și MAC Florin Bratu și C. Bertișteanu)  
*(foto Bogdan Dinu)*



### **A plecat racheta!**

MM1 Daniel Iacob, specialist 1 principal artillerie la pupa monitorului *I.C. Brătianu* (46) în momentul lansării rachetei antiaeriene.  
*(foto Bogdan Dinu)*



